

Den Europæiske Unions Tidende

C 193

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

16. juli 2010

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Blandede Parlamentariske Forsamling for Partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater

Den 19. samling afholdtes på Tenerife (Spanien) den 29. marts - 1. april 2010.

2010/C 193/01

Protokol fra mødet mandag den 29. marts 2010

Formelt åbningsmøde	1
Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde	1
1. Den Blandede Parlamentariske Forsamlings sammensætning	1
2. Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter	1
3. Vedtagelse af dagsorden (AP/100.638)	1
4. Godkendelse af protokollen fra den 18. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU (EUT C 68 af 18.3.2010)	1
5. Meddelelser fra medformanden, herunder afgørelser truffet på Præsidiets møde den 28. marts 2010	1
6. Redegørelse ved Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling	2
7. Spørgsmål til Kommissionen	2
8. Foranstaltninger truffet af Kommissionen som opfølgning på de beslutninger, der vedtoges på den 18. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU afholdt i Luanda (Angola)	3
9. Drøftelse med Kommissionen - catch-the-eye	3
10. Regionale strategidokumenter	3
11. Landestrategidokumenter	3

DA

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2010/C 193/02

Protokol fra mødet tirsdag den 30. marts 2010

1. Uopsættelige spørgsmål, emne 1: Genopbygning og rehabilitering efter katastrofen i Haiti og forbindelsen mellem fattigdom og naturkatastrofer i Haiti	4
2. Klimaforandringernes økonomiske og finansielle indvirkning på AVS-staterne	4
3. Den globale krises sociale konsekvenser	4
4. Den Globale Fond til Bekæmpelse af Aids, Tuberkulose og Malaria	4

2010/C 193/03

Protokol fra mødet onsdag den 31. marts 2010

1. Redegørelse ved Paul Bunduku-Latha, ministerdelegeret for ministeren for økonomi, handel, industri og turisme (Gabon), formand for AVS-Rådet.	5
2. Redegørelse ved Angel Lossada, statssekretær for udenrigsspørgsmål, formand for Rådet for Den Europæiske Union.	5
3. Spørgsmål til Rådet	5
4. Drøftelse med Rådet - catch-the-eye	6
5. Situationen i Somalia: Drøftelse uden beslutning	6
6. Rapport fra de økonomiske og sociale partnere	6
7. Økonomiske partnerskabsaftaler – den aktuelle situation: drøftelse uden beslutning	6
8. Bananer – bananaftalen mellem EU og Latinamerika og dens virkning på bananproducenterne i EU og i AVS-staterne: drøftelse uden beslutning	6
9. Regioner i den yderste periferi og deres betydning for regionaludvikling: drøftelse uden beslutning	7
10. Uopsættelige spørgsmål, emne 2: Støtte til konsolidering af freden i det sydlige Sudan	7

2010/C 193/04

Protokol fra mødet torsdag den 1. april 2010

1. Godkendelse af protokollen fra mødet onsdag den 31. marts 2010, formiddag og eftermiddag	8
2. Opsummering af workshopperne og drøftelse om migration	8
3. Afstemning om beslutningsforslagene i betænkningerne fra de stående udvalg	8
4. Afstemning om uopsættelige beslutningsforslag	8
5. Afstemning om udkast til konklusioner vedrørende de regionale strategidokumenter	9
6. Erklæring	9
7. Diverse sager	9
8. Tid og sted for den 20. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU	9

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING FOR PARTNERSKABSAFTALEN MELLEM PÅ DEN
ENE SIDE MEDLEMMERNE AF GRUPPEN AF STATER I AFRIKA, VESTINDIEN OG STILLEHAVET OG PÅ
DEN ANDEN SIDE DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS MEDLEMSSTATER

PROTOKOL FRA MØDET MANDAG DEN 29. MARTS 2010

(2010/C 193/01)

(Mødet åbnet kl. 11.10)

Formelt åbningsmøde

Talere:

Paulino Rivero, formand for De Kanariske Øers regionale regering, Charles Milupi, medformand for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Louis Michel, medformand for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Miguel Angel Moratinos, Spaniens udenrigsminister.

(Mødet hævet kl. 13.00 og genoptaget kl. 15.25)

FORSÆDE: MICHEL

Medformand

Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde

Medformanden bød alle deltagere velkommen.

**1. Den Blandede Parlamentariske Forsamlings sammen-
sætning**

Formanden meddelte, at listen over medlemmer af Den Blandede Parlamentariske Forsamling, som fremsendt af myndighederne i AVS-staterne og formanden for Europa-Parlamentet, ville blive vedføjet protokollen som bilag.

2. Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter

Medformanden meddelte, at AVS-staternes myndigheder havde fremsendt en liste over ikke-parlamentariske repræsentanter. Han foreslog i henhold til partnerskabsaftalens artikel 17, stk. 1, og artikel 1 i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings

forretningsorden, at disse repræsentanter blev indskrevet, og at deres navne blev vedføjet protokollen som bilag.

Den Blandede Parlamentariske Forsamling godkendte dette.

Den Blandede Parlamentariske Forsamling besluttede, at repræsentanterne fra Madagascar (Norbert-Richards) og Niger (Goukoye), der var til stede på dette møde, fik observatørstatus med ret til at tale, når spørgsmålet vedrørte deres land, og uden stemmeret.

3. Vedtagelse af dagsorden (AP/100.638)

Den foreslåede dagsorden vedtoges, som den fremgår af denne protokol.

**4. Godkendelse af protokollen fra den 18. samling i Den
Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU (EUT C
68 af 18.3.2010)**

Protokollen godkendtes.

**5. Meddelelser fra medformanden, herunder afgørelser
truffet på Præsidiets møde den 28. marts 2010**

Medformanden redegjorde for resultaterne af Præsidiets møde den 28. marts 2010.

Medformanden foreslog, at Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde kunne afholdes den 2.-6. december 2010 for at undgå sammenfald med EU-Afrika-topmødet den 29.-30. november 2010. Forsamlingen godkendte principielt denne ændring, som ville blive officielt godkendt den følgende torsdag, den 1. april.

Medformanden meddelte, at fristerne for ændringer og spørgsmål vedrørende afstemningsprocedurerne var følgende:

— om ændringsforslag til beslutningsforslag, som indgår i betænkningerne fra de stående udvalg: Mandag den 29. marts kl. 18.00.

— om ændringsforslag til kompromisbeslutningsforslag og andre uopsættelige beslutningsforslag til afstemning: Tirsdag den 30. marts kl. 15.00.

— om spørgsmål vedrørende afstemningsprocedurerne: Onsdag den 31. marts kl. 18.00, skriftlig.

Indlæg: Leinen, Assarid Imbarcaouane (Mali), Martínez Martínez, Czarnecki, Kaawa (DRC) og William (Seychellerne).

6. Redegørelse ved Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling

Medformanden bød kommissæren velkommen og takkede ham for hans indsats for Den Blandede Parlamentariske Forsamling.

Kommissær Piebalgs afgav sin redegørelse.

7. Spørgsmål til Kommissionen

Medformanden præsenterede emnet.

Der blev stillet i alt 36 spørgsmål til Kommissionen.

Kommissionen havde tidligere svaret skriftligt på spørgsmålene og kommissær Piebalgs gav mundtlige svar på tillægsspørgsmålene, der blev stillet af følgende:

Spørgsmål nr. 1. af Goebbels om effektiviteten af bistand til Haiti.

Spørgsmål nr. 3 af Castex om sundhedsbistand i midtvejsrevisionen af det 10. EUF.

Spørgsmål nr. 11 af Striffler (afløst af Ponga) om generel dækning for Malaria 2010 og millenniumudviklingsmålene for sundhed.

Spørgsmål nr. 12 af Neuser om mangel på sundhedspersonale i AVS-lande.

Spørgsmål nr. 13. af Leinen om forfalskede lægemidler i AVS-lande.

Spørgsmål nr. 17 af Cashman (afløst af Gurmai) om diskrimination af seksuelle mindretal.

Spørgsmål nr. 18 af Bearder (afløst af Aylward) om millenniumudviklingsmålene for personer med handicap.

Spørgsmål nr. 22 af Zimmer om AVS-EU-vandfaciliteter.

Spørgsmål nr. 5 af Jäätteenmäki (afløst af Manders) om EUF-finansiering af landbrug og udvikling af landdistrikter i AVS-landene.

Spørgsmål nr. 29 af Christensen om den fælles landbrugspolitik og skævvridning af handel.

Spørgsmål nr. 30 af Guerrero Salom om Kommissionens forpligtelser i landbrugssektoren til bekæmpelse af klimaændringer.

Spørgsmål nr. 23 af William (Seychellerne) om RFMOs bæredygtige forvaltning af fiskeri.

Spørgsmål nr. 6 af Tirolien om det regionale strategidokument og det regionale vejledende program 2008-2013 (10. EUF).

Spørgsmål nr. 25 af Mato Adrover (afløst af Estaras Farragut) om Kommissionens meddelelse af juni 2009 med titlen »Afrikas og Europas forbindelser: mod en styrkelse af samarbejdet på transportområdet«.

Spørgsmål nr. 32 af Carvalho om det strategiske partnerskab mellem EU's fjerntliggende atlantiske regioner og AVS-nabolandene.

Spørgsmål nr. 33 af Ponga om regionalt samarbejde – forbedring af den måde, hvorpå AVS-landene og EU's »forposter« samarbejder.

Spørgsmål nr. 14 af Martin om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPs) inden for de bilaterale handelsaftaler.

Spørgsmål nr. 15 af Sargentini om migration.

Spørgsmål nr. 19 af Gurmai om informations- og kommunikationsfrihed.

Spørgsmål nr. 24 af Kamar (Kenya) om samarbejde om bekæmpelse af international terrorisme.

Spørgsmål nr. 4 af Hall om opførelse af Den Europæiske Udviklingsfond på budgettet.

Spørgsmål nr. 7 af Assarid Imbarcaouane (Mali) om sårbarhedsfleksibilitetsinstrumentet.

Spørgsmål nr. 26 af Manders om valgobservationsmissioner som et permanent instrument for Den Blandede Parlamentariske Forsamling.

Spørgsmål nr. 34 af Arif sammenhæng i udviklingspolitikken.

Spørgsmål nr. 2 af Kaczmarek om den europæiske særlige udrykningsstyrke til naturkatastrofer.

Spørgsmål nr. 9 af Gahler om europæiske investorers ulovlige forsøg på ekspropriation i Bamako, Mali.

Spørgsmål nr. 10 af Toga (Etiopien) om Somalia.

Spørgsmål nr. 16 af Gomes om menneskerettigheder i Cabinda.

Spørgsmål nr. 20 af Schmidt om Dawit Isaak.

Spørgsmål nr. 21 af Bundu (Sierra Leone) om konsekvenserne af Sierra Leones skrøbelige landestatus.

Spørgsmål nr. 27 af Schnellhardt om valg i Republikken Guinea i juni 2010.

Spørgsmål nr. 36 af Rivasi om opfølgning på beslutningsforslaget om situationen på Madagascar.

8. Foranstaltninger truffet af Kommissionen som opfølgning på de beslutninger, der vedtoges på den 18. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU afholdt i Luanda (Angola)

Kommissær Piebalgs henviste til det omdelte dokument, der indeholdt nærmere oplysninger om Kommissionens opfølgning på beslutninger vedtaget i Luanda (Angola).

FORSÆDE: MILUPI

Medformand

9. Drøftelse med Kommissionen - catch-the-eye

Indlæg: Schmidt, Hoarau, William (Seychellerne), Manirakiza (Burundi), Deerpalsing (Mauritius), Carvalho, Gomes, Durant,

Tirolien, Naib (Eritrea), Sylla (Mali), Martínez Martínez, Manders og Sall (Senegal).

Kommissæren besvarede de enkelte medlemmers indlæg.

10. Regionale strategidokumenter

Medformanden meddelte, at Den Blandede Parlamentariske Forsamling ville vedtage udkast til konklusioner vedrørende Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel om torsdagen.

Udvalgets medformænd fremlagde de regionale strategidokumenter efterfulgt af medordførerne for de seks strategidokumenter i følgende rækkefølge:

— Vestindien: Jean-Marie (St. Lucia) og Martin.

— Det Østlige og Sydlige Afrika og det Indiske Ocean: William (Seychellerne) og Hoarau.

— Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab: Mwansa (Zambia) og Mayer (afløst af Gahler).

— Centralafrika: Kaawa (DRC) og Arif.

— Vestafrika: Tambuwal (Nigeria) og Goerens (ikke til stede).

— Stillehavslændene: Vaipulu (Tonga) og Engel.

Indlæg: Carvalho, Czarnecki, Hamatoukour (Cameroun), Hall, Nedelcheva, Guerrero Salom og Hoarau.

Kommissæren besvarede medlemmernes kommentarer og spørgsmål.

11. Landestrategidokumenter

Indlæg: Mporogomyi (Tanzania) og Mugambe (Uganda).

Kommissæren besvarede de enkelte medlemmers indlæg.

(Mødet hævet kl. 19.20)

Charles MILUPI og
Louis MICHEL
Medformænd

Mohammed Ibn CHAMBAS og
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
Medgeneralsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET TIRSDAG DEN 30. MARTS 2010

(2010/C 193/02)

(Mødet åbnet kl. 09.05)

FORSÆDE: MILUPI

*Medformand***1. Uopsættelige spørgsmål, emne 1: Genopbygning og rehabilitering efter katastrofen i Haiti og forbindelsen mellem fattigdom og naturkatastrofer i Haiti**

Andris Piebalgs, kommissær for udvikling, og Margareta Wahlström, særlig repræsentant for generalsekretæren for reduktion af katastroferisici – FN's sekretariat for den internationale strategi om forebyggelse af naturkatastrofer (ISDR) holdt indlæg.

Indlæg: Ronzulli, Jiménez (Den Dominikanske Republik), Tirolien, Hamatoukour (Cameroun), De Sarnez, Durant, Toga (Etiopien), Legutko, Assarid Imbarcaouane (Mali), Hoarau, Baldeh (Gambia), Noel (Grenada), Kaczmarek, Ramotar (Guyana), Guerrero Salom, Nicholson, Zanicchi, Goebbels, Straker (Saint Vincent og Grenadinerne), Ponga, Sall (Senegal), Zwiefka og Gomes.

Domenico Rosa (Kommissionen) besvarede medlemmernes kommentarer og spørgsmål.

2. Klimaforandringernes økonomiske og finansielle indvirkning på AVS-staterne**Betænkning af Buti Manamela (Sydafrika) og Frank Engel**

Buti Manamela (Sydafrika) og Frank Engel forelagde betænkningen.

Indlæg: Awudu Mbaya (Cameroun), Carvalho, Guerrero Salom, Toga (Etiopien), Jensen, Amon-Ago (Côte d'Ivoire), Ramotar (Guyana), Klass, Mugambe (Uganda), Leinen, Nicholson, Gurmai, Djimai (Tchad), Mwansa (Zambia), Roithová, William (Seychellerne), Sall (Senegal) og Rosa (Kommissionen).

Manamela (Sydafrika) og Engel afrundede drøftelsen.

FORSÆDE: MICHEL

*Medformand***3. Den globale krises sociale konsekvenser****Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø****Betænkning af Gibson Hlophe (Swaziland) og Juan Fernando López Aguilar**

Gibson Hlophe (Swaziland) og Norbert Neuser (for Juan Fernando López Aguilar) fremlagde betænkningen.

Indlæg: Ronzulli, Gurmai, Rivasi, Amon-Ago (Côte d'Ivoire), Czarnecki, Nedelcheva, Ramotar (Guyana), Christensen, Sithole (Mozambique), Händel, Bauer, William (Seychellerne), Hall, Tapsoba (Burkina Faso), Gomes, Schnellhardt, Deerpalsing (Mauritius) og Rosa (Kommissionen).

Hlophe (Swaziland) og Neuser afrundede drøftelsen.

4. Den Globale Fond til Bekæmpelse af Aids, Tuberkulose og Malaria

Svend Robinson, chefrådgiver i Den Globale Fond, fremlagde emnet.

Indlæg: Hamatoukour (Cameroun), Papalii (Samoa), Bundu (Sierra Leone), Castex, Tiheli (Lesotho), Baradandikanya (Burundi), Bullman, Milupi (medformand), Seriche Dougan (Ekvatorialguinea) og Mwansa (Zambia).

Robinson besvarede de punkter, der var rejst under drøftelsen.

(Mødet hævet kl. 12.50)

Charles MILUPI og
Louis MICHEL
Medformænd

Mohammed Ibn CHAMBAS og
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
Medgeneralsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET ONSDAG DEN 31. MARTS 2010

(2010/C 193/03)

(Mødet åbnet kl. 09.10)

FORSÆDE: MICHEL

Medformand

1. **Redegørelse ved Paul Bunduku-Latha**, ministerdelegeret for ministeren for økonomi, handel, industri og turisme (Gabon), formand for AVS-Rådet.

Bunduku-Latha afgav en redegørelse på vegne af AVS-Rådet.

2. **Redegørelse ved Angel Lossada**, statssekretær for udenrigsspørgsmål, formand for Rådet for Den Europæiske Union.

Lossada afgav en redegørelse på vegne af Rådet.

3. **Spørgsmål til Rådet**

Der blev stillet 8 spørgsmål til AVS-Rådet.

Bunduku-Latha besvarede følgende spørgsmål og tillægsspørgsmål:

Spørgsmål nr. 1 af Toga (Etiopien) om Somalia.

Spørgsmål nr. 2 af Schmidt og Bearder (ikke til stede) om Murray Watson og Patrick Amukhuma.

Spørgsmål nr. 3 af William (Seychellerne) om bistand til AVS-stater, der er påvirket af pirataktiviteter.

Spørgsmål nr. 4 af Kaczmarek om udnævnelse af en særlig repræsentant for seksuel vold mod kvinder og børn i væbnede konflikter.

Spørgsmål nr. 5 af Mato Adrover om styrkelse af det regionale samarbejde mellem AVS-lande og EU's regioner i den yderste periferi gennem etablering af samarbejdsområder.

Spørgsmål nr. 6 af Christensen om biobrændstoffer.

Spørgsmål nr. 7 af De Sarnez om regionale repræsentationer i AVS-EU-forhandlinger.

Spørgsmål nr. 8 af Manders om unge fodboldspillere, der rejser fra Afrika til EU.

Stillerne af spørgsmål nr. 4, 5 og 8 var ikke til stede.

Der blev stillet 21 spørgsmål til Rådet.

Lossada besvarede følgende spørgsmål og tillægsspørgsmål:

Spørgsmål nr. 14 af Arif om liberalisering af finansielle tjenesteydelser i forbindelse med økonomiske partnerskabsaftaler.

Spørgsmål nr. 9 af Durant om Haiti.

Spørgsmål nr. 11 af Zanicchi om krisesituationer - beskyttelse af forsvundne haitianske børn.

Spørgsmål nr. 19 af Schnellhardt om militæroperation ved Somalias kyst.

Spørgsmål nr. 20 af Schmidt og Bearder (ikke til stede) om Murray Watson og Patrick Amukhuma.

Spørgsmål nr. 13 af Assarid Imbarcaouane (Mali) om Lissabon-traktaten og Cotonouaftalen.

Spørgsmål nr. 15 af Castex om MDG 5.

Spørgsmål nr. 22 af William (Seychellerne) om klimaændringer – Mål for kulstofemissioner.

Spørgsmål nr. 26 af Ronzulli om den digitale kløft.

Spørgsmål nr. 27 af Christensen om biobrændstoffer.

Lossada besvarede følgende spørgsmål og tillægsspørgsmål samlet:

Spørgsmål nr. 10 af Jääteenmäki (ikke til stede) om EU's svar på og koordinering i krisesituationer samt spørgsmål nr. 12 af Tirolen om etableringen af et europæisk instrument til civilforsvar.

Spørgsmål nr. 17 af Toga (Etiopien) om Somalia og spørgsmål nr. 18 af Kamar (Kenya) om Somalia.

Spørgsmål nr. 25 af Mato Adrover om etableringen af et »euro-afrikansk atlantisk samarbejdsområde«, der omfatter EU's perifere områder (De Kanariske Øer, Azorerne og Madeira) samt AVS-nabolande, og spørgsmål nr. 29 af Carvalho om transportforbindelser mellem de perifere områder og det europæiske kontinent samt tilstødende tredjelande.

Spørgsmål nr. 21 af Leinen om AVS' klimapolitik og spørgsmål nr. 23 af Hall om indsatsen for bekæmpelse af klimaændringer efter COP15.

Stillerne af spørgsmål nr. 24, 28 og 16 var ikke til stede og fik derfor intet svar.

FORSÆDE: MILUPI

Medformand

4. Drøftelse med Rådet - *catch-the-eye*

Bunduku-Latha og Lossada berettede om revisionen af Cotonou-aftalen før den åbne debat med Rådet.

Indlæg: Carvalho, Schmidt, Mitchell, Martin, Sall (Senegal), William (Seychellerne), Straker (Saint Vincent og Grenadinerne), Hamatoukour (Cameroun), Naib (Eritrea), Manirakiza (Burundi) og Deepalsing (Mauritius).

Bunduku-Latha og Lossada besvarede indlæggene.

5. Situationen i Somalia: Drøftelse uden beslutning

Boubacar Gaoussou Diarra, leder af Den Afrikanske Unions mission i Somalia (AMISOM), og Mohamed Nur, formand for Somalias overgangsparlament, udtalte sig.

Indlæg: Kaczmarek, Naib (Eritrea), Castex, Toga (Etiopien), Michel, Assarid Imbarcaouane (Mali), Sargentini, Mugambe (Uganda), Callanan, Händel, Gitura (Kenya), Lisek og Rosa (Kommissionen).

Abdullahi (Nigeria) afgav en redegørelse om situationen i Nigeria og fordømte Libyens indblanding (ved at foreslå, at Nigeria deles i to) i den suveræne stat Nigerias anliggender.

(Mødet hævet kl. 12.50 og genoptaget kl. 15.10)

FORSÆDE: MILUPI

Medformand

På anmodning fra Martínez Martínez holdt Forsamlingen et minuts stilhed for at udtrykke sin medfølelse med ofrene for bombeangrebet i Moskva den 29. marts 2010.

6. Rapport fra de økonomiske og sociale partnere

Redegørelser ved Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) og regionale civilsamfundsrepræsentanter.

Jahier, formand for EØSU's AVS-EU-overvågningsudvalg, og Kimera, medlem af EØSU's AVS-EU-overvågningsudvalg, fremlagde deres præsentationer.

Indlæg: Mporogomyi (Tanzania), William (Seychellerne) og Durant.

7. Økonomiske partnerskabsaftaler – den aktuelle situation: drøftelse uden beslutning

Indlæg: Machado (Kommissionen), Hamatoukour (Cameroun), Schnellhardt, Sylla (Mali), Carvalho, Arif, Rinaldi, Sithole (Mozambique), Sargentini, Mporogomyi (Tanzania), Sturdy, William (Seychellerne), Abdullahi (Nigeria), Zimmer, Tapsoba (Burkina Faso) og Malahoo Forte (Jamaica).

8. Bananer – bananaftalen mellem EU og Latinamerika og dens virkning på bananproducenterne i EU og i AVS-staterne: drøftelse uden beslutning

Indlæg: Jean Marie (Saint Lucia), Owona Kono (Cameroun), Cologan (formand for den europæiske sammenslutning af bananproducenter), Machado (Kommissionen), Mato Adrover, Tirolien, Rinaldi, Amon-Ago (Côte d'Ivoire), Durant, Mugambe (Uganda), Sturdy, Straker (Saint Vincent og Grenadinerne), Hoarau, Gahler, Malahoo Forte (Jamaica), Arif, Ponga og Ramotar (Guyana).

FORSÆDE: MICHEL

Medformand

9. Regioner i den yderste periferi og deres betydning for regionaludvikling: drøftelse uden beslutning

Forsamlingen blev underrettet om, at Præsidiets AVS-medlemmer ville overveje det fælles beslutningsforslag nøjere, og der afventes en beslutning vedrørende forslaget indhold.

Indlæg: Casas (regional minister for eksterne forbindelser i den regionale regering på De Kanariske Øer), Laissy (Kommissionen),

Owona Kono (Cameroun), Mato Adrover, Tirolien, William (Seychellerne), Alfonsi, Hoarau, Ponga, Martínez Martínez og Carvalho.

10. Uopsættelige spørgsmål, emne 2: Støtte til konsolidering af freden i det sydlige Sudan

Indlæg: Rosa (Kommissionen), Naib (Eritrea), Toga (Etiopien), Guerrero Salom, Gahler, Schmidt, Durant, Mugambe (Uganda), Händel, Mporogomyi (Tanzania), Gurmai, Schnellhardt, Wlosowicz, Estaras Ferragut, Zanicchi, Hamdi (Sudan), Carvalho og Manamela (Sydafrika).

(Mødet hævet kl.19.00)

Charles MILUPI og
Louis MICHEL
Medformænd

Mohammed Ibn CHAMBAS og
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
Medgeneralsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET TORSDAG DEN 1. APRIL 2010

(2010/C 193/04)

(Mødet åbnet kl. 09.05)

FORSÆDE: MILUPI

Medformand

Medformand Milupi bekendtgjorde, at medformand Michel ville blive efterfulgt af Arif.

1. Godkendelse af protokollen fra mødet onsdag den 31. marts 2010, formiddag og eftermiddag

Protokollen godkendtes.

2. Opsummering af workshopperne og drøftelse om migration

Følgende beretninger fra workshopperne blev fremlagt:

— Jo Leinen om vedvarende energi og vandforsyning

— Glen Benedict Noel (Grenada) om bæredygtig turisme.

— Mariya Nedelcheva om migration i regionen.

Præsentationen af denne workshop afsluttedes med en catch-the-eye-debat.

Indlæg: Gahler, Mato Adrover, Ponga, Assarid Imbarcaouane (Mali), Guerrero Salom, William (Seychellerne), Jensen, Hamatoukour (Cameroun), Zimmer og Ould Guelaye (Mauretanien).

Ordføreren afsluttede drøftelsen.

3. Afstemning om beslutningsforslagene i betænkningerne fra de stående udvalg

Medformanden mindede Forsamlingen om afstemningsproceduren.

— Klimaforandringernes økonomiske og finansielle indvirkning på AVS-staterne af Buti Manamela (Sydafrika) og Frank Engel

Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finanser og Handel (AVS-EU/100.642)

PPE-Gruppen og ALDE-Gruppen anmodede om delt afstemning om punkt A, og punktet blev vedtaget.

Et mundtligt ændringsforslag til ændringsforslag 1 blev fremsat af Manamele (Sydafrika) og vedtoges.

Der blev anmodet om en særskilt afstemning om artikel 10, 13 og 16, og alle punkter blev forkastet.

Beslutningen, som ændret, vedtoges.

— Den globale krises sociale konsekvenser

Betænkning af Hlophe (Swaziland) og López Aguilar

Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø (AVS-EU/100.640)

S&D-Gruppen anmodede om delt afstemning om stk. 6, og dette styk blev vedtaget.

Et mundtligt ændringsforslag om tilføjelse af et nyt stk. 19a blev fremsat af Schnellhardt og blev forkastet.

Beslutningen, som ændret, vedtoges.

4. Afstemning om uopsættelige beslutningsforslag

— Uopsætteligt beslutningsforslag om genopbygning og rehabilitering efter katastrofen i Haiti og forbindelsen mellem fattigdom og naturkatastrofer i Haiti (AVS-EU/100.726/kompromisændringsforslag)

Tre mundtlige ændringsforslag til henholdsvis led 4, stk. 2b, og stk. 2c, blev fremlagt af Assarid Imbarcaouane (Mali) og vedtoges.

Beslutningen, som ændret, vedtoges enstemmigt.

— Uopsætteligt beslutningsforslag om støtte til konsolidering af freden i det sydlige Sudan (AVS-EU/100.725)

Et mundtligt ændringsforslag til punkt B blev fremlagt af Mugambe (Uganda) og vedtoges.

Et mundtligt ændringsforslag til punkt E blev fremlagt af Gahler og vedtoges.

Beslutningen, som ændret, vedtoges enstemmigt.

5. Afstemning om udkast til konklusioner vedrørende de regionale strategidokumenter

— Konklusionerne vedrørende de regionale strategidokumenter blev vedtaget ved akklamation.

6. Erklæring

— Erklæringen om bananaftalen mellem EU og Latinamerika og dens virkning på bananproducenterne i EU og i AVS-staterne blev vedtaget ved akklamation.

Medformanden meddelte, at erklæringen om regionerne i den yderste periferi, der blev vedtaget på Præsidiets møde søndag den 29. marts 2010, ikke ville sat til afstemning, da Præsidiets AVS-medlemmer havde brug for yderligere høring med deres rådgivere og valgkredse.

7. Diverse sager

William (Seychellerne) berettede om det kommende femte regionale møde i Seychellerne i juli 2010.

Malahoo Forte (Jamaica) talte om organiseringen af Forsamlingen. Medformand Milupi, fungerende medformand Arif og Assatid (Mali) svarede.

8. Tid og sted for den 20. samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU

Den Blandede Parlamentariske Forsamlings 20. samling ville finde sted den 2.-5. december i Kinshasa (Den Demokratiske Republik Congo).

(Mødet hævet kl. 10.45)

Charles MILUPI og
Kader ARIF (fungerende medformand)
Medformænd

Mohamed Ibn CHAMBAS og
Luis Marco AGUIRIANO NALDA
Medgeneralsekretærer

BILAG I

ALFABETISK FORTEGNELSE OVER MEDLEMMERNE AF DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING

Repræsentanter fra AVS-staterne

MILUPI (ZAMBIA), medformand
BOTSWANA (næstformand)
BURUNDI (næstformand)
CAMEROUN (næstformand)
CONGO (Republikken) (næstformand)
COOKØERNE (næstformand)
GUYANA (næstformand)
LESOTHO (næstformand)
LIBERIA (næstformand)
MALI (næstformand)
SAINT VINCENT OG GRENADINERNE (næstformand)
TANZANIA (næstformand)
TUVALU (næstformand)
ANGOLA
ANTIGUA OG BARBUDA
BAHAMAS
BARBADOS
BELIZE
BENIN
BURKINA FASO
KAP VERDE
DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK
TCHAD
COMORERNE
CONGO (Den Demokratiske Republik)
CÔTE D'IVOIRE
DJIBOUTI
DOMINICA
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK
ÆKVATORIALGUINEA
ERITREA
ETIOPIEN
FIJI
GABON

Repræsentanter fra Europa-Parlamentet

MICHEL, medformand
ARIF (VP)
ŠŤASTNÝ (VP)
HOARAU (VP)
KLASS (VP)
NICHOLSON (VP)
McAVAN (VP)
RONZULLI (VP)
GOERENS (VP)
SCOTTA' (VP)
ROITHOVÁ (VP)
OUZKÝ (VP)
RIVASI (VP)
ALFONSI
ALVES
BAUER
BEARDER
BOVÉ
BULLMANN
CALLANAN
CARVALHO
CASA
CASINI
CASPARY
CASTEX
CHRISTENSEN
COELHO
DE KEYSER
DELVAUX
DE MITA
DE SARNEZ
DURANT
ENGEL
ESTARÀS FERRAGUT

Repræsentanter fra AVS-staterne

GAMBIA
GHANA
GRENADA
GUINEA
GUINEA-BISSAU
HAITI
JAMAICA
KENYA
KIRIBATI
MADAGASCAR
MALAWI
MARSHALLØERNE
MAURETANIEN
MAURITIUS
MIKRONESIENS Forenede Stater
MOZAMBIQUE
NAMIBIA
NAURU (Republikken)
NIGER
NIGERIA
NIUE
PALAU
PAPUA NY GUINEA
RWANDA
SAINT KITTS OG NEVIS
SAINT LUCIA
SAMOA
SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE
SENEGAL
SEYCHELLERNE
SIERRA LEONE
SALOMONØERNE
SOMALIA
SYDAFRIKA
SUDAN
SURINAM
SWAZILAND
TIMOR-LESTE

Repræsentanter fra Europa-Parlamentet

FERREIRA, Elisa
FERREIRA, João
FORD
GAHLER
GRIESBECK
GUERRERO SALOM
HALL
HÄNDEL
HANNAN
HAUG
JADOT
JENSEN
JOLY
KACZMAREK
KORHOLA
KUHN
LEGUTKO
LE PEN
LÓPEZ AGUILAR
McMILLAN-SCOTT
MANDERS
MARTIN
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MATO ADROVER
MAYER
MITCHELL
MOREIRA
NEDELICHEVA
NEUSER
ROSSI
SCHLYTER
SCHMIDT
SCHNELHARDT
SCICLUNA
SENYSZYN
SPERONI
STRIFFLER
STURDY

Repræsentanter fra AVS-staterne

TOGO

TONGA

TRINIDAD OG TOBAGO

UGANDA

VANUATU

ZIMBABWE

Repræsentanter fra Europa-Parlamentet

TIROLIEN

TOIA

VLASÁK

WIELAND

ZANICCHI

ZIMMER

UDVALGET OM POLITISKE SPØRGSMÅL**AVS-medlemmer**

SAINT VINCENT OG GRENADINERNE, medformand

PAPALII (SAMOA), næstformand

DAYORI (BENIN), næstformand

ANTIGUA OG BARBUDA

DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK

IBOVI (CONGO, Republikken)

AMON-AGO (COTE D'IVOIRE)

DJIBOUTI

TOGA (ETIOPIEN)

SINGH (FIJI)

ROGOMBE (GABON)

GUINEA

RAMOTAR (GUYANA)

BEAUPLAN (HAITI)

TIHELI (LESOTHO)

MOSES (LIBERIA)

NORBERT-RICHARD (MADAGASCAR)

ASSARID IMBARCAOUANE (MALI)

NAMBALU (NAMIBIA)

NAURU

NIUE

PAPUA NY GUINEA

HAMDI-H-OSMAN (SUDAN)

Van GENDEREN (SURINAM)

KLASSOU (TOGO)

HLONGWANE (ZIMBABWE)

Medlemmer af Europa-Parlamentet

CASA, Co-Chair

KORHOLA, VC

CASTEX, VC

ALFONSI

CALLANAN

CASINI

DE KEYSER

DE MITA

DURANT

FERREIRA, Elisa

GAHLER

GRIESBECK

HANNAN

HÄNDEL

KACZMAREK

LE PEN

MANDERS

MARTÍNEZ MARTÍNEZ

MOREIRA

NICHOLSON

ROITHOVÁ

SCOTTA'

SCHMIDT

SPERONI

STRIFFLER

WIELAND

UDVALGET OM ØKONOMISK UDVIKLING, FINANSER OG HANDEL

AVS-medlemmer

KUTEKALA KAAWA (CONGO, Den Demokratiske Republik), medformand

MUGAMBE (UGANDA), næstformand

BUNDU (SIERRA LEONE), næstformand

PINTO (ANGOLA)

BAHAMAS

BELIZE

COOKØERNE

MALABO (ÆKVATORIALGUINEA)

KASSA TEKLE (ERITREA)

FUSEINI (GHANA)

MALAHOO FORTE (JAMAICA)

APIRA (MALAWI)

OULD GUELAYE (MAURETANIEN)

DEERPALSING (MAURITIUS)

ABDULLAHI (NIGERIA)

PALAU

POLISI (RWANDA)

SAINT-KITTS-OG-NEVIS

JEAN-MARIE (SAINT-LUCIA)

SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE

SALL (SENEGAL)

WILLIAM (SEYCHELLERNE)

MANAMELA (SYDAFRIKA)

VAIPULU (TONGA)

TUVALU

MWANSA (ZAMBIA)

Medlemmer af Europa-Parlamentet

CARVALHO, medformand

LEGUTKO, VC, næstformand

ALVES, VC, næstformand

ARIF

BOVÉ

BULLMANN

CASPARY

ENGEL

FORD

GOERENS

GUERRERO SALOM

HOARAU

JENSEN

KUHN

MARTIN

MATO ADROVER

MAYER

McMILLAN-SCOTT

MICHEL

MITCHELL

SCHLYTER

ŠŤASTNÝ

SCICLUNA

STURDY

TIROLIEN

ZANICCHI

UDVALGET OM SOCIALE ANLIGGENDER OG MILJØ

AVS-medlemmer

SITHOLE (MOZAMBIQUE), medformand

KENYA, næstformand

NOEL (GRENADA), næstformand

BRATHWAITE (BARBADOS)

MOTLHALE (BOTSWANA)

TAPSOBA (BURKINA FASO)

MANIRAKIZA (BURUNDI)

Medlemmer af Europa-Parlamentet

RIVASI, medformand

BAUER, næstformand

NEDELCEVA, næstformand

BEARDER

CHRISTENSEN

COELHO

DELVAUX

AVS-medlemmer

HAMATOUKOUR (CAMEROUN)

ALMADA (KAP VERDE)

DARBO (TCHAD)

COMORERNE

DOMINICA

JIMÉNEZ (DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK)

BALDEH (GAMBIA)

GUINEA BISSAU

KIRIBATI

MARSHALLØERNE

MIKRONESIENS Forenede Stater

NIGER

SALOMONØERNE

SOMALIA

HLOPE (SWAZILAND)

MPOROGOMYI (TANZANIA)

TIMOR LESTE

TRINIDAD OG TOBAGO

TOSUL (VANUATU)

Medlemmer af Europa-Parlamentet

DE SARNEZ

ESTARAS FERRAGUT

FERREIRA, João

HALL

HAUG

JADOT

JOLY

KLASS

LÓPEZ AGUILAR

McAVAN

NEUSER

OUZKÝ

RONZULLI

ROSSI

SCHNELHARDT

SENYSZYN

TOIA

VLASÁK

ZIMMER

BILAG II

TILSTEDEVÆRELSESLISTE, SAMLINGEN DEN 29. MARTS-1. APRIL PÅ TENERIFE (SPANIEN)

MILUPI (Zambia), medformand	MICHEL, medformand ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
PINTO (Angola)	ALFONSI
BRATHWAITE (Barbados)	ARIF (næstformand) ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
FERNANDEZ (Belize)	AYLWARD (for BEARDER)
DAYORI (Benin)	BAUER
MOTLHALE (Botswana) (næstformand)	BULLMANN
TAPSOBA (Burkina Faso)	CALLANAN
MANIRAKIZA (Burundi) (næstformand)	CARVALHO
HAMATOUKOUR (Cameroun) (næstformand)	CASTEX
ALMADA (Kap Verde)	CHRISTENSEN
DARBO (Tchad)	CZARNECKI (for FORD)
IBOVI (Congo, Republikken) (næstformand)	DE SARNEZ ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
KUTEKALA KAAWA (Congo, Den Demokratiske Republik)	DURANT
AMON-AGO (Côte d'Ivoire)	ENGEL
SOUBANE (Djibouti)	ESTARAS FERRAGUT
JIMÉNEZ (Den Dominikanske Republik)	GAHLER
SERICHE DOUGAN (Ækvatorialguinea)	GERINGER DE OEDENBERG (for MOREIRA)
NAIB (Eritrea)	GOEBBELS (for DE KEYSER)
TOGA (Etiopien)	GOMES (for FERREIRA, Elisa) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
ROGOMBE (Gabon)	GUERRERO SALOM
BALDEH (Gambia)	GURMAI (for TOIA)
KUMI (Ghana) (*)	HALL ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
NOEL (Grenada)	HÄNDEL
RAMOTAR (Guyana) (næstformand)	HAUG
BEAUPLAN (Haiti)	HIGGINS (for KUHN)
MALAHOO FORTE (Jamaica)	HOARAU (næstformand)
KEMBI-GITURA (Kenya) (*)	JENSEN
TIHELI (Lesotho) (*) (næstformand)	KACZMAREK
KOLLIE (Liberia) (næstformand)	KLASS (VP)
AIPIRA (Malawi)	KORHOLA
ASSARID IMBARCAOUANE(Mali) (næstformand)	LEGUTKO
OULD GUELAYE (Mauretanien)	LEINEN (for ALVES)
DEERPALSING (Mauritius)	LISEK (for DELVAUX)
SITHOLE (Mozambique)	LULLING (for STRIFFLER)
NAMBAHU (Namibia)	MANDERS
ABDULLAHI (Nigeria)	MARTIN

POLISI (Rwanda) (næstformand)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ
JEAN MARIE (Saint Lucia)	MATO ADROVER ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
STRAKER (Saint Vincent og Grenadinerne) (næstformand)	MITCHELL
PAPALII (Samoa)	NEDELICHEVA
SALL (Senegal)	NEUSER
WILLIAM (Seychellerne)	NICHOLSON (næstformand)
BUNDU (Sierra Leone)	OUZKÝ (næstformand) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
MA'AHANUA (Salomonøerne) (*)	PONGA (for CASPARY)
AWALE (Somalia)	PREDA (for COELHO)
MANAMELA (Sydafrika)	RINALDI (for GOERENS) ⁽³⁾
TAHA (Sudan) (*)	RIVASI (VP) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Van GENDEREN (Surinam) (*)	ROITHOVÁ (VP)
HLOPHE (Swaziland)	RONZULLI (VP)
MPOROGOMYI (Tanzania) (næstformand)	SARGENTINI (for SCHLYTER) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
KLASSOU (Togo)	SCHMIDT
VAIPULU (Tonga)	SCHNELHARDT
NELESONE (Tuvalu) (næstformand)	SCICLUNA
MUGAMBE (Uganda)	SENYSZYN
TOSUL (Vanuatu)	SPERONI
MWANSA (Zambia)	ŠŤASTNÝ (næstformand)
HLONGWANE (Zimbabwe)	STURDY
	TIROLIEN
	WIELAND
	WŁOSOWICZ (for HANNAN)
	ZANICCHI
	ZIMMER
	ZWIEFKA (for CASA) ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

OBSERVATØRER:

CUBA
MARICHAL

MADAGASCAR
NORBERT-RICHARD (*)

NIGER
GOUKOYE (*)

(*) Land repræsenteret af en person, der ikke er parlamentsmedlem.

⁽¹⁾ Til stede den 29. marts 2010

⁽²⁾ Til stede den 30. marts 2010

⁽³⁾ Til stede den 31. marts 2010

⁽⁴⁾ Til stede den 1. april 2010

Også tilstede:

ANGOLA
ALEXANDRE
KABANGU
MENDES DOS SANTOS
SIMBRÃO da CARVALHO

BENIN
ALIA
SEIDOU ADAMBI

BURKINA FASO
OUEDRAOGO
OUOBA

BURUNDI
BARADANDIKANYA
GAHIMBARE
HARUSHINGINGO
KAVURE
NIYONGERE

CAMEROUN
AWUDU MBAYA
KOMBO
OWONA KONO

TCHAD
DJIMAI
MALLOUM

CONGO (Republikken)
BALOU
BOUNKOULOU
MBOYI
MOKA

CONGO (Den Demokratiske Republik)
BETYNA NGILASE
KAMBAYI
MABAYA GIZI AMINE
NENGA GAMANDA

ÆKVATORIALGUINEA
NFA NDONG NSENG
OLO BAHANONDE

ETIOPIEN
ABERA
AHMEDIN
GEBRE-CHRISTOS

GABON
MESSONE
NGOYO MOUSSAVOU

GAMBIA
JAGNE

GHANA
KUMI

HAITI
JOAZILE

MALI
BA
CISSE
SYLLA

MAURETANIEN
BILAL
KAMARA
OULD HAMOUL
OULD ZAMEL

MAURITIUS
GUNNEESSEE

MOZAMBIQUE
DOS SANTOS LUCAS

NIGERIA
BARAYA

RWANDA
AYINKAMIYE

SAMOA
CHAN TUNG

SENEGAL
DEMBA DIOP
EL WALY DIOP

SIERRA LEONE
BUYA
JUMU
TORTO

SYDAFRIKA
DAVIDSON
SIBHIDLA
SOOKLAL

SWAZILAND
DLAMINI

TOGO
GBONE

UGANDA
DOMBO
KATENTA-APULI
OGWAL ATIM

ZIMBABWE
MLOTSHWA
MNKANDHLA

AVS-EU-RÅDET

BUNDUKU-LATHA, ministerdelegeret for ministeren for økonomi, handel, industri og turisme (Gabon), formand for AVS-Rådet

MORATINOS, udenrigsminister (Spanien), formand for Rådet

LOSSADA, statssekretær for udenrigsspørgsmål (Spanien)

EUROPA-KOMMISSIONEN

PIEBALGS, medlem af Kommissionen med ansvar for udvikling

AU

ANNADIF

BOKILO

Udvalget om International Handel for ambassadører

MAKONGO, formand

EØSU

JAHIER

DANTIN

BAIZOU

KING

UNISDR

WAHLSTRÖM, særlig repræsentant for generalsekretæren for reduktion af katastroferisici – FN's sekretariat for den internationale strategi for katastroforebyggelse

COMESA

NKANAGU

CTA

BOTO

BURGUET

AVS-SEKRETARIATET

CHAMBAS, medgeneralsekretær

EU-SEKRETARIAT

AGUIRIANO NALDA, medgeneralsekretær

BILAG III

BILAG TIL MØDET MANDAG DEN 29. MARTS 2010

Akkreditering af ikke-parlamentariske repræsentanter

1. GHANA

H.E. Nana Bema KUMI
Ambassadør
Ghanas ambassade, Bruxelles

2. KENYA

H.E. James KEMBI-GITURA
Ambassadør
Kenyas ambassade, Bruxelles

3. LESOTHO

H. E. Mamoruti A. TIHELI
Ambassadør
Lesothos ambassade, Bruxelles

4. MADAGASCAR

Ibrahim NORBERT-RICHARD
Chargé d'Affaires a.i.
Madagascars ambassade, Bruxelles

5. NIGER

Oberst Abdoukarim GOUKOYE
Ordfører for Det Øverste Råd for Genoprettelsen af Demokrati
Republikken Niger

6. SALOMONØERNE

H.E. Joseph MA'AHANUA
Ambassadør, Bruxelles
Salomonøernes ambassade, Bruxelles

7. SUDAN

Ambassadør Hamid TAHA
Missionsviceleder
Sudans ambassade, Bruxelles

8. SURINAM

Olten Lionel Van GENDEREN
Rådgiver,
Surinams ambassade, Bruxelles

9. TUVALU

H.E. Panapasi NELESONE
Ambassadør,
Tuvalus ambassade, Bruxelles

BILAG IV

VEDTAGNE BESLUTNINGER

	<i>Side</i>
— Beslutning om klimaforandringernes finansielle og økonomiske indvirkning på AVS-staterne (AVS-EU/100.642/10/endelig)	20
— Beslutning om den globale krises sociale følger (AVS-EU/100.640/10/endelig)	25
— Beslutning om genopbygning og rehabilitering efter katastrofen i Haiti og forbindelsen mellem fattigdom og naturkatastrofer (AVS-EU/100.726/10/endelig)	31
— Beslutning om støtte til konsolidering af freden i det sydlige Sudan (AVS-EU/100.725/10/endelig)	34
— Erklæring om bananaftalen mellem EU og Latinamerika og dens virkning på bananproducenterne i EU og i AVS-staterne	38
— Regionale strategidokumenter — konklusioner	
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Vestindien	41
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Det Østlige og Sydlige Afrika og det Indiske Ocean	45
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — SADC	48
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Centralafrika	51
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Vestafrika	53
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Stillehavslændene	55

BESLUTNING ⁽¹⁾**om klimaforandringernes økonomiske og finansielle indvirkning på AVS-staterne**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet på Tenerife (Spanien) den 29. marts-1. april 2010,
- der henviser til forretningsordenens artikel 17, stk. 1,
- der henviser til FN's årtusinderklæring af 8. september 2000, der fastsætter millenniumudviklingsmålene (MDG) som kriterier fastsat i fællesskab af det internationale samfund med henblik på udryddelse af fattigdom,
- der henviser til erklæringen om integrering af tilpasningen til klimaforandringerne i udviklingssamarbejdet, der blev vedtaget af OECD-landenes udviklings- og miljøministre den 4. april 2006,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. april 2010 på Tenerife (Spanien).

- der henviser til den fjerde vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaforandringer (IPCC), der blev offentliggjort i Valencia, Spanien, den 17. november 2007,
 - der henviser til sin betænkning om fødevarerikkerhed i AVS-landene og om AVS-EU-samarbejdets rolle, vedtaget i Ljubljana den 20. marts 2008 ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning om de samfunds- og miljømæssige virkninger af klimaforandringer i AVS-landene, vedtaget i Prag den 9. april 2009 ⁽²⁾,
 - der henviser til de resolutioner, der blev vedtaget den 10. juli 2009 på G8-topmødet og de store økonomiers forum for energi og klima i L'Aquila, i Italien,
 - der henviser til Verdensbankens rapport om udviklingen i verden (World Development Report for 2010: Development and Climate Change of the World Bank), der blev offentliggjort i Washington, USA, den 15. september 2009,
 - der henviser til sin beslutning om klimaforandringer, vedtaget i Luanda ⁽³⁾ den 2. december 2009,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 10.-11. december 2009,
 - der henviser til resultaterne af De Forenede Nationers konference om klimaforandringer, som fandt sted i København den 7.-18. december 2009,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Økonomisk Udvikling, Finansier og Handel (ACP-EU/100.642/10 /fin.),
- A. der henviser til, at der er sket naturlige ændringer af det globale klima igennem historiens løb, men at hastigheden og omfanget af den globale opvarmning og tabet af biodiversitet på nuværende tidspunkt er af en sådan karakter, at der ikke længere kan være tvivl om sammenhængen med menneskelige aktiviteter,
- B. der henviser til, at klimaforandringerne udgør en alvorlig trussel mod fattigdomsbekæmpelsen, menneskerettighederne, freden og sikkerheden, forekomsten af vand og fødevarer samt opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene (MDG) i en lang række udviklingslande,
- C. der henviser til, at der i sidste århundrede forekom en gennemsnitlig stigning i den globale overflade-temperatur på 0,74 °C, og at IPCC forudser, at stigningen fortsat vil øges til mellem 1,1 °C og 16,4 °, afhængigt af scenariet,
- D. der henviser til, at de menneskelige, sociale, finansielle og økonomiske følger af disse ændringer vil blive mærkbare i forbindelse med gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene og inden for mange sektorer, herunder landbruget og husdyravlen, de marine aktiviteter, turismen, den fysiske infrastruktur og sundhedsvæsenet, og at ændringerne vil kunne føre til ørkendannelse og true en lang række oprindelige folk, øer og skove, der udgør en både materiel og immateriel verdensarv, med udslettelse,
- E. der henviser til, at udviklingslandene har bidraget mindst til klimaforandringerne, men rammes hårdest af virkningerne af disse, og at klimaforandringerne evt. vil kunne begrænse eller ødelægge de globale udviklingstendenser ved at ødelægge produktionspotentialet i udviklingslandene,

⁽¹⁾ EUT C 271 af 25.10.2008, s. 20.

⁽²⁾ EUT C 221 af 14.9.2009, s. 19.

⁽³⁾ EUT C 68 af 18.3.2010, s. 36.

- F. der henviser til, at skrøbelige offentlige finanser, stor offentlig gæld og stærk afhængighed af monokulturer for eksport, som er karakteristisk for udviklingslandene, gør dem udsatte for chok fremkaldt af ydre årsager; der henviser til, at udviklingslandenes betydelige afhængighed af produktionen i den primære sektor, der er den vigtigste kilde til nationalindkomsten, bevirker, at disse lande er mest udsatte for klimaforandringer,
- G. der henviser til, at klimaforandringerne for husstandenes vedkommende vil begrænse den individuelle økonomiske, sociale og fysiske sikkerhed og føre til øget fattigdom og sårbarhed, særlig blandt de mest udsatte grupper, mens forandringerne på makroniveau formentlig vil øge behovet for offentlige udgifter og dermed samtidig begrænse kilderne til offentlige indtægter,
- H. der henviser til, at klimaforandringer kan bevirke en større knaphed på ressourcer såsom beboelige landområder, drikkevand og agerjord og give anledning til nye konflikter, usikkerhed og migrationsstrømme, alt sammen problemer som vil kunne øge ustabiliteten endnu mere på globalt plan,
- I. der henviser til, at landbrugsproduktionen, der beskæftiger 70 % af befolkningen i de mindst udviklede lande, allerede er truet af stigende temperaturer og ændringer i nedbørsmængden, hvilket bidrager til et faldende og uforudsigeligt udbytte; der desuden henviser til, at ubæredygtige landbrugsmetoder medfører yderligere og potentielt varige skader på jordbunden,
- J. der henviser til, at hele den skønnede ene mia. underernærede mennesker i verden lever i landbrugsdistrikter og er afhængig af forekomsten af agerjord og landbrugsudbytte for sin eksistenssikring og dermed for sin overlevelse,
- K. der henviser til, at de marine aktiviteter undergår forandringer som følge af et stigende havniveau og havforsuring, der skader biodiversiteten og truer de lokale fiskeres indkomster, indtægterne fra kystturismeindustrien og rækkevidden af kystlandenes handelsporteføljer, og der henviser til, at den industrielle turisme må tages op til fornyet overvejelse, når den er miljømæssigt ubæredygtig,
- L. der henviser til, at klimaforandringernes følgevirkninger for landbrugsaktiviteterne og de marine aktiviteter udgør en alvorlig trussel mod fødevarer sikkerheden,
- M. der henviser til, at akutte farer, der menes at være knyttet til klimaforandringer, ofte er uforudsigelige og stærkt ødelæggende og kan udslutte produktionen i den primære sektor, den fysiske infrastruktur og turistindustrien samt forårsage store tab af liv,
- N. der henviser til, at små udviklingsøstater oftest rammes hårdest af akutte farer og også lider under den yderligere geografiske ulempe, at de er lavtliggende og dermed i fare for gradvis at blive ædt af havet og i sidste ende helt at blive opslugt, efterhånden som havniveauet stiger,
- O. der henviser til, at ustabile klimatiske betingelser vil betyde, at visse regioner udpeges som »højrisikoområder«, hvad der gør dem mindre attraktive for direkte udenlandske investeringer,
- P. der henviser til, at de økonomiske aktører, der konsekvent forfølger deres egne interesser til skade for det globale klima, det lokale miljø, levesteder og den sociale velfærd, kun sjældent gøres ansvarlige for de skader, som de forårsager,

- Q. der henviser til, at i en globaliseret verden med globale profitter bør virksomhedernes sociale ansvar være globalt i lighed med pligten til at erstatte skader og tab,
1. beklager fiaskoen på De Forenede Nationers konference om klimaforandringer, som fandt sted i København den 7.-18. december 2009, og da den ikke førte til en omfattende juridisk bindende international aftale, demonstrerede den, at selv om der næsten er enighed om udfordringernes karakter, er der langt mindre enighed om, hvordan de skal imødegås; noterer sig, at EU under forhandlingerne i København ikke gav køb på sine mål, og opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at leve op til deres forpligtelse som en væsentlig aktør i den løbende indsats for at nå frem til en bindende aftale på den konference, som skal afholdes i Cancún fra den 29. november – 10. december 2010;
 2. anerkender, at der skal gøres en betydelig global indsats, navnlig i de mest industrialiserede og udviklede lande, for at begrænse den globale opvarmning gennem koordinerede, konvergerende, ambitiøse og proaktive afbødnings- og tilpasningspolitikker;
 3. bemærker, at klimaforandringens virkninger for udviklingslandene vil bestå i indskrænkninger af deres produktionspotentiale, faldende eksport og mindskede offentlige indtægter, hvilket vil gøre deres økonomier mere skrøbelige; insisterer på, at der gennemføres støtteforanstaltninger til fordel for lokalt eksisterende og produktive landbrugsmetoder med henblik på at øge fødevarerikkerheden og undgå unødvendig erosion og udpining af jordbunden;
 4. opfordrer EU og AVS-staterne til at investere i alternative rene energikilder og i teknologier til forbedring af energieffektiviteten for at udnytte alle de fordele, som deres anvendelse kan have for arbejdsmarkedet, energisikkerheden og biodiversiteten og følgelig for fødevarerikkerheden; understreger specielt behovet for at udbrede anvendelsen af vedvarende energiformer, navnlig solenergi, samt mere vandbesparende produktionsmetoder i landbruget; opfordrer desuden Kommissionen til at støtte innovative løsninger, såsom etablering af grønne bælter omkring byerne for at imødekomme de basale fødevarerbehov hos bybefolkningerne i udviklingslandene;
 5. opfordrer EU og AVS-staterne til i fællesskab at iværksætte og i stor målestok at finansiere et omfattende offentligt forskningsprogram, der inddrager innovative virksomheder samt specialiserede forskningscentre med henblik på udvikling af nye effektive teknologier til udnyttelse af vedvarende energikilder, hvis patenter og fabrikationsmåder er gratis tilgængelige for såvel entreprenører som statsejede virksomheder i EU og i AVS-staterne;
 6. opfordrer EU som led i dets udviklingssamarbejde og AVS-staterne til at udvikle teknologipartnerskaber for at lette overførslen af rene teknologier til AVS-staterne og, evt. gennem oprettelse af et AVS-EU-energiinitiativ, at støtte forskning og udvikling af tilsvarende teknologier i selve AVS-staterne; understreger i en bredere sammenhæng nødvendigheden af at afklare og styrke ejendomsrettighederne i AVS-staterne for at skabe et yderligere udviklingspotentiale baseret på privat ejendom og dens anvendelse i produktionsøjemed og som sikkerhedsstillelse;
 7. betoner, at de private økonomiske aktører fra EU-landene skal udvise en socialt ansvarlig adfærd under deres tilstedeværelse i AVS-staterne, navnlig respekt for befolkningernes arbejdsmarkedsmæssige og lønmæssige rettigheder, naturressourcerne, miljøet, levestederne, naturområderne samt dyre- og plantelivet i de lande, hvor de udfører deres aktiviteter, og som den lokale befolkning er afhængig af; understreger navnlig nødvendigheden af at forbedre virksomhedernes sociale ansvar med hensyn til udnyttelsen af naturressourcerne;

8. kræver, at midlerne til klimarelaterede aktiviteter skal udgøre et supplement til donorernes langsigtede tilsagn i forbindelse med den officielle udviklingsbistand (ODA), og at der skal føres klare regnskaber med de økonomiske midler, der tildeles via disse to særskilte kanaler;
 9. glæder sig over forslaget fra den bolivianske præsident, Evo Morales Ayma, om at afholde en international folkekonference om klimaforandringer og moder jords rettigheder i Cochabamba (Bolivia) den 19.-21. april 2010 som led i den internationale indsats på vejen fra København til Cancún;
 10. minder om, at de internationale forpligtelser, der er indgået hvad angår millenniumudviklingsmålene, kun kan opfyldes, hvis de industrialiserede lande indfrier deres tilsagn om at hæve den officielle udviklingsbistand (ODA) til 0,7 % af bruttonationalproduktet;
 11. opfordrer EU og dets medlemsstater til i tilstrækkelig grad at hjælpe de små AVS-østater med at løse de problemer, som klimaforandringerne forårsager for deres landbrug og marine-/fiskerisektor, herunder fødevarerikkerhed, ved at fremme udviklingen af grønne økonomier gennem teknologioverførsel og tilvejebringelse af yderligere ressourcer til finansiering af deres tilpasnings- og afbødningsstrategier;
 12. mener, at de midler, som kræves til bekæmpelse af klimaændringens virkninger i udviklingslandene, på lang sigt ikke kan mobiliseres af staterne ved alene at trække på offentlige økonomiske midler, men at den private sektor også må bidrage til tilvejebringelsen af ressourcer; glæder sig over medlemsstaternes initiativer vedrørende gennemførelse af frivillige afgifter på luftfarts- og søtransportemissioner; opfordrer til, at der konsekvent bør gennemføres en afgift på international fragtttransport, som står i forhold til forureningens omfang og den enkelte transportforms intensitet;
 13. opfordrer til gennemførelse af et princip om, at »den ansvarlige enhed betaler« som en logisk udvidelse af »forureneren betaler«-princippet;
 14. anmoder om, at EU og de medlemsstater, der har sæde i G20, indleder forhandlinger med partnerne i G20-landene og OECD og mere generelt inden for rammerne af de globale finansielle institutioner med henblik på at nå til enighed om behovet for en global afgift, hvis provenu udelukkende skal anvendes til finansiering af globale offentlige goder, herunder imødegåelse af de alvorligste følger af klimaændringen;
 15. konstaterer med bekymring, at ingen AVS-stat eller gruppe af AVS-stater, bortset fra Sydafrika, er repræsenteret ved G20-bordet; gør opmærksom på, at en ny model for bæredygtig global styring ikke kan udvikles uden en mere vægtig deltagelse fra de fattigste lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet;
 16. opfordrer AVS-staterne og EU's medlemsstater til at gennemføre de internationale eksempler på bedste praksis, når de udarbejder indenlandsk lovgivning, der tager sigte på at reducere kulstofemissionerne, fremme renere energiteknologier og udbrede anvendelsen af vedvarende energi;
 17. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Parlamentet, Kommissionen, Rådets formandskab og Den Afrikanske Union.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om den globale krises sociale følger**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- der samledes på Tenerife (Spanien) den 29. marts-1. april 2010,
- der henviser til forretningsordenens artikel 17, stk. 1,
- der henviser til målsætningerne i partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som blev underskrevet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen) og alle senere ændringer,
- der henviser til FN's millenniumudviklingsmål, navnlig forpligtelsen til at etablere et globalt partnerskab for udvikling, og til konklusionerne og henstillingerne fra FN's møde på højt plan i New York den 25. september 2008,
- der henviser til Monterreykonsensusen, som blev vedtaget på FN's internationale konference om udviklingsfinansiering den 21.-22. marts 2002, og Dohaerklæringen om udviklingsfinansiering, der blev vedtaget den 2. december 2008 på den opfølgende internationale konference om udviklingsfinansiering, som skulle evaluere gennemførelsen af Monterreykonsensusen,
- der henviser til Pariserklæringen om bistandseffektivitet af 2. marts 2005 og Accrahandlingsplanen, som blev vedtaget på Accra-forummet på højt plan om bistandseffektivitet, der fandt sted den 2.-4. september 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. april 2009 om støtte til udviklingslandene til at håndtere krisen ⁽²⁾,
- der henviser til erklæringerne fra G20 efter dens møder om den finansielle krise i Washington den 15. november 2008, London den 2. april 2009 og Pittsburgh den 24.-25. september 2009,
- der henviser til de beslutninger, der vedtoges den 10. juli 2009 på G8-topmødet i L'Aquila (Italien),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009,
- der henviser til appellen fra Verdensbankens direktør, Robert B. Zoellick, til de udviklede lande om at forpligte sig til at yde 0,7 % af deres vækstpakker til en »sårbarhedsfond« for udviklingslandene,
- der henviser til rapporten fra Verdenssundhedsorganisationen fra 2008 om »Grundlæggende sundhedspleje: Nu mere end før«,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. april 2010 på Tenerife (Spanien).

⁽²⁾ (KOM(2009)0160).

- der henviser til IMF-rapporten fra marts 2009 om den internationale finansielle krises betydning for lavindkomstlandene,
 - der henviser til erklæringen fra verdenstopmødet om fødevaresikkerhed, der blev afholdt i Rom den 16.-18. november 2009,
 - der henviser til beslutningen om den internationale økonomiske og finansielle krises følger for de afrikanske økonomier: strategier og foranstaltninger til afhjælpning heraf, som vedtoges af Den Afrikanske Parlamentariske Union på dens 32. konference i Ouagadougou den 19.-20. november 2009,
 - der henviser til sin beslutning om den finansielle krises følger for AVS-staterne, der vedtoges i Luanda den 3. december 2009 ⁽¹⁾,
 - der henviser til betænkningen fra Udvalget om Sociale Anliggender og Miljø (ACP-EU/100.640/10/fin.),
- A. der henviser til, at den nuværende krise er af usædvanlig art og er et sammentræf af en social, miljømæssig, energimæssig, økonomisk og finansiell krise samt en fødevarekrise; der henviser til, at udviklingsmodellen skal tilpasses for at sikre, at den er effektiv og gennemskuelig,
- B. der henviser til, at De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation anslår, at antallet af mennesker i verden, der lider af sult, er nået op på 1 mia., og at det samlede tal er steget med 100 mio. som følge af den globale krise; der endvidere henviser til, at antallet af mennesker, der lever i fattigdom, kan stige til 90 mio. inden december 2010,
- C. der henviser til, at de fleste AVS-stater er afhængige af eksport af råvarer og naturressourcer, og at krisen har medført et fald i eksportindtægterne for mange udviklingslande, et fald i overførslen af midler til disse lande og et fald i de direkte udenlandske investeringer,
- D. der henviser til, at udviklingslandene også står over for en nedgang i pengeoverførsler fra vandrede arbejdstagere til deres oprindelseslande og et fald i den officielle udviklingsbistand (ODA), som af De Forenede Nationer blev anslået til 20 mio. USD pr. år, hvilket ligger langt fra G8-mødets tilsagn i Gleneagles i 2005 om hjælp til Afrika,
- E. der henviser til, at følgerne af de forskellige kriser for AVS-staterne vil bringe opfyldelsen af millennium-udviklingsmålene i fare,
- F. der henviser til, at hiv/aids ikke kun er et sundhedsproblem, eftersom sygdommens udbredelse har skabt en pandemi med sociale, økonomiske og demografiske konsekvenser i alle lande,
- G. der henviser til, at man som følge af den økonomiske og finansielle krise må regne med en øget udvandring af kvalificeret arbejdskraft fra AVS-staterne, hvilket skærper de langsigtede følger af krisen,
- H. der at AVS-staterne er ikke ansvarlige for den finansielle og økonomiske krise, men er blandt dem, der er hårdest ramt af dens konsekvenser, hvilket også gør sig gældende med hensyn til klimaforandringerne; der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise bl.a. skyldtes en deregulering af de finansielle og økonomiske markeder;

⁽¹⁾ EUT C 68 af 18.3.2010, s. 24.

- I. der henviser til, at beskæftigelsesvilkårene forværres som følge af krisen, idet arbejdsløsheden er steget med op til 59 mio. på verdensplan, og over 200 mio. arbejdstagere lider under ekstrem fattigdom som følge af den finansielle og økonomiske krise, både i AVS-staterne og i EU-landene,
- J. der henviser til, at samfundets udsatte grupper, og blandt disse grupper navnlig de unge, bliver hårdest ramt af krisens følger på lang og mellemlang sigt; der henviser til, at den allerede i dag uforholdsmæssigt høje andel af arbejdsløse unge fortsat vil stige,
- K. der henviser til, at de konsekvenser, som den globale økonomiske krise har for udviklingslande med »mellemindkomst« og for deres sociale udviklingsprogrammer, ikke må overses,

Krisens flersidede konsekvenser

- 1. minder om, at EU i betragtning af sin stilling som AVS-staternes vigtigste handelspartner, hovedkilden til private investeringer og verdens største donor af officiel udviklingsbistand må spille en afgørende rolle for at mildne krisens virkninger i AVS-staterne;
- 2. opfordrer indtrængende donorlandene til at anvende denne hidtil usete krise som katalysator for yderligere at udforske de eksisterende muligheder for at finde frem til supplerende og innovative kilder til udviklingsfinansiering, som f.eks. en international skat på finansielle transaktioner, og for at finde nye kilder med henblik på at give udviklingslandene mulighed for at sprede deres indtægtskilder og gennemføre mere effektive, konkrete og operationelle udgiftsprogrammer;
- 3. frygter, at krisen vil forhindre, at millenniumudviklingsmålene nås, og at den finansielle krise vil blive en udviklingskrise, og opfordrer derfor, til, at de forpligtelser, som EU's medlemsstater har indgået om at øge den officielle udviklingsbistand til 0,56 % af BNI i 2010 og til 0,7 % i 2015, respekteres og gennemføres; opfordrer medlemsstaterne til at respektere disse forpligtelser ved at optage dem i bindende national lovgivning; opfordrer til en samordnet aktion og styrkelse af udviklingsprogrammerne for at beskytte den eksisterende tildelte støtte under den officielle udviklingsbistand til sektorerne for sundhed, uddannelse og social beskyttelse;
- 4. opfordrer EU og AVS-staterne til at anvende EU-finansieringen så effektivt som muligt med henblik på at nå millenniumudviklingsmålene gennem en mere omhyggelig udvælgelse af fokusområder i landestrategidokumenterne og de nationale vejledende programmer;
- 5. gentager betydningen af de principper for støtteeffektivitet, der er fastlagt i Pariserklæringen og Accra-handlingsplanen, og de principper for donorkoordination, der er fastlagt i EU's adfærdskodeks om arbejdsdeling i udviklingspolitik; opfordrer AVS-EU-Ministerrådet til på sit møde i juni 2010 at gentage sit løfte i den henseende;
- 6. opfordrer EU-landenes og AVS-staterne regeringer til at kæmpe sammen for at udrydde skatteunddragelse, ulovlig kapitalflugt og hvidvaskning af penge; understreger behovet for at støtte kapacitetsopbygning i AVS-staterne, herunder nationale afgiftssystemer og retsvæsenet, for at medvirke til en bedre fordeling af velstanden;

7. støtter gennemførelsen af international praksis på beskatningsområdet, særligt overholdelsen af principperne om gennemsigtighed og udveksling af oplysninger mellem de AVS-stater, som har forpligtet sig til dem;
8. understreger nødvendigheden af at reducere gebyret for pengeoverførsler, navnlig på et tidspunkt, hvor migranterne lider alvorligt under krisen og ikke kan overføre så meget til deres hjemlande;
9. påpeger, at regionalt samarbejde er af stor betydning for, at krisens følger kan overvindes;

Forbedring af de sociale sektorer

10. understreger den rolle, som de sociale sikringsordninger spiller med hensyn til at afhjælpe fattigdom, og opfordrer til oprettelse og udvikling af sociale sikringsmekanismer;
11. opfordrer modtagerregeringerne og donorerne til på kort sigt at lægge vægt på sikkerhedsnet, der skal forhindre, at befolkningen havner i fattigdom; støtter oprettelsen af et globalt varslingsystem for fattigdom, som skal være en international hurtig reaktionsfond, som skal være et sikkerhedsnet for de mest udsatte befolkninger i verden;
12. glæder sig over Kommissionens sårbarheds-FLEX-mekanisme (Vulnerability FLEX), hvis mål er at yde støtte med henblik på at sikre udgifterne til sociale ydelser; opfordrer Kommissionen og AVS-staternes regeringer til at udnytte muligheden for en midtvejsrevision af landestrategidokumenterne for at undersøge mulighederne for at styrke de sociale sektorer og for at øge ressourcerne til FLEX-mekanismens anden rate med henblik på fuldt ud at finansiere det aktuelle hul i finansieringen af de berettigede AVS-stater i 2010;
13. opfordrer indtrængende regeringer og donorer til at prioritere støtte til grundlæggende sociale behov og øge støtten til sårbare børn og kvinder, der rammes hårdt af krisen, unge, der befinder sig i en risikosituation, lavtlønnede, ikke-specialiserede og vandrende arbejdstagere, arbejdstagere i landdistrikter og handicappede;
14. minder om, at der bør gøres en indsats for at reducere børne- og mødredødeligheden i Afrika syd for Sahara, hvor disse millenniumudviklingsmål måske ikke bliver nået; minder om, at uddannelse og sundhed bør udgøre kernen i udviklingspolitikker, og fastholder, at den nuværende situation ikke bør berettige til nogen nedskæring i de nationale udgifter og den internationale støtte til disse sektorer;
15. mener, at sundhedsprogrammer, som omfatter seksuel og reproduktiv sundhed, fremme af ligestilling mellem kønnene, styrkelse af kvinders indflydelse og børns rettigheder bør have en fremtrædende plads i EU-AVS-udviklingspolitikken, navnlig på områder, hvor kønsbaseret vold er udbredt, og hvor kvinder og børn er i fare for at blive smittet med hiv/aids eller nægtes adgang til information, forebyggelse og/eller behandling;
16. opfordrer regeringerne i AVS- og EU-landene til målrettet at træffe foranstaltninger for at integrere unge og kvinder i samfundet og styrke deres fulde deltagelse i økonomien;
17. understreger, at jobskabelsen bør fremmes ved at forbedre de videregående uddannelser, herunder erhvervsuddannelse og livslang læring; opfordrer til bedre sikring af lige adgang til og muligheder for udvikling af færdigheder, uddannelse og erhvervsuddannelse af god kvalitet; opfordrer til, at der sker forbedringer med hensyn til adgang til lån (herunder mikrofinansiering) for at tilskynde til jobskabelse og oprettelse af mikrovirksomheder med henblik på at sætte skub i økonomien på lokalt plan;

18. understreger nødvendigheden af at beskytte arbejdstagernes rettigheder og opfordrer til, at der træffes flere foranstaltninger for at bekæmpe børnearbejde og ungdomsarbejdsløshed; opfordrer interessenterne til at udvikle kriseløsningsstrategier på nationalt plan og på sektorplan gennem dialog mellem arbejdsmarkedets parter;
19. understreger, at anstændigt arbejde bør være det centrale i jobskabelse for at afhjælpe fænomenet fattige arbejdstagere; understreger derfor, at en regional vækststrategi, der er koncentreret om beskæftigelse og spørgsmål i forbindelse med anstændigt arbejde, bør indarbejdes i midtvejsrevisionen af AVS-staternes landstrategidokumenter;
20. opfordrer donorlandene til at støtte AVS-staterne ved at diversificere deres økonomier, således at de bliver mindre afhængige af et enkelt produkt; minder om, at det er nødvendigt at investere i infrastruktur og regionale forbindelsesprojekter og fastholder, at et partnerskab af ligestillede bør være ledetråden i handelspolitikker med henblik på at stabilisere økonomierne på regionalt og lokalt plan;
21. understreger nødvendigheden af at kontrollere, om investeringer i udviklingslandene er bæredygtige, og på sigt at fastholde sunde miljø- og leveforhold;
22. gentager, at hjerneflugt er en foruroligende realitet, som truer udviklingsforløbet og -udsigterne i de mindst udviklede lande, eftersom den har en negativ indvirkning på grundlæggende sundheds- og sanitetssektorer, uddannelse og opbygning af offentlige sektorer; opfordrer derfor til cirkulær migration;

Fødevarerikkerhed

23. gentager, at den seneste fødevarekrise har vist, at landbruget er blevet forsømt alt for længe, og at det er tvingende nødvendigt at tackle fejlnæring ved hjælp af langsigtede foranstaltninger; opfordrer indtrængende de relevante lande, donorer og internationale institutioner til at tilskynde til investeringer i fødevarerikkerhed og landbrug, især små landbrug; er af den opfattelse, at Kommissionen bør benytte sig af den lejlighed, som midtvejsrevisionen af landstrategidokumenterne under finansieringsinstrumentet for udviklingssamarbejde og Den Europæiske Udviklingsfond byder, til sammen med modtagerlandene at drøfte behovet for at prioritere landbruget og fiskeriet højere;
24. understreger, at der med eksportstøtte fra EU bør sendes billigere fødevarer til regioner, hvor der er akut fødevaremangel;
25. bifalder udenlandske investeringer i landbruget, når de støtter udviklingen og er med til at opbygge lokal kapacitet til omdannelse af råvarer (navnlig landbrugsprodukter) til forarbejdede produkter; er dog bekymret over den tendens, der på nuværende tidspunkt er hos nogle lande til at leje jord i udviklingslande for at importere produktion herfra; understreger, at sådanne kontrakter bør være gennemsigtige, og at en del af det producerede bør forblive i produktionslandene; giver udtryk for sin bekymring over fødevarerpekulation;
26. kræver en styrkelse af den tekniske, finansielle og menneskelige kapacitet for at fremme små landbrug, lokale markeder og moderne dyrkningsteknikker i AVS-staterne, så de er mindre sårbare over for påvirkningerne fra de volatile verdensmarkeder;

27. opfordrer EU og AVS-staterne til at prioritere og fokusere på udviklingen i landbrugssektoren, fiskeriet og fødevaresikkerheden i forbindelse med udarbejdelsen af landestrategidokumenterne og de nationale vejledende programmer; understreger, at fødevareproduktionen og distributionen bør tages op for at forhindre sult i AVS-staterne; foreslår samtidig, at man arbejder videre med fænomenet bylandbrug;
28. opfordrer EU til at gå i dialog med de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer for at opnå et bæredygtigt fiskeri og til at udvikle kapacitet i AVS-staterne, så de kan forarbejde deres egne fisk;

Klimaforandringer

29. minder om, at det er nødvendigt med 100 mia. USD pr. år inden 2020 til at hjælpe udviklingslandene med at overvinde klimaforandringerne; opfordrer AVS-staterne til at opstille deres egne prioriteter for bekæmpelse af klimaforandringer gennem udarbejdelsen af nationale tilpasningsprogrammer; kræver, at pengene ikke kommer fra midler til allerede planlagt udviklingsbistand, der bør i stedet være tale om nye og supplerende midler;
 30. understreger, at en afbødning af klimaforandringerne er en enorm udfordring for udviklingslandene, men at det også bør være en chance til sammen med den finansielle og tekniske støtte fra donorer at fremme »grønne teknologier« med henblik på at bidrage til en udvikling i landene (grøn udvikling) via teknologiske overførsler (solenergi, etc.) og til at skabe grønne arbejdspladser;
 31. beklager manglen på en juridisk bindende aftale på topmødet i København; opfordrer derfor til en fælles EU-AVS-strategi, der går i retning af en reel forpligtelse inden for rammerne af den næste COP 16, der skal afholdes i Mexico;
 32. understreger vigtigheden af at fremme en global alliance mod klimaforandringerne med det formål at yde større støtte til de fattigste udviklingslande, som er mest udsat for klimaforandringerne, navnlig de mindst udviklede lande og de små udviklingsøstater;
 33. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Parlamentet, Kommissionen, Rådets formandskab, Den Afrikanske Union og Det Panafrikanske Parlament.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om genopbygning og rehabilitering efter katastrofen i Haiti og forbindelsen mellem fattigdom og naturkatastrofer**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- der samledes på Tenerife (Spanien) den 29. marts-1. april 2010,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 17, stk. 2,
 - der henviser til G7-topmødet i Iqaluit (Canada) den 6. februar 2010,
 - der henviser til resultaterne af den internationale donorkonference »Towards a New Future for Haiti«, der blev holdt i New York den 31. marts 2010,
 - der henviser til konklusionerne fra den forberedende ministerkonference i Montreal den 25. januar 2010,
 - der henviser til forhandlingen om jordskælvet i Haiti i Europa-Parlamentet den 20. januar 2010 med Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, baronesse Ashton,
 - der henviser til konklusionerne fra det ekstraordinære møde i Rådet (udenrigsministrene) i Bruxelles den 18. januar 2010,
 - der henviser til De Forenede Nationers stabiliseringsmission i Haiti (MINUSTAH),
- A. der henviser til, at Haiti den 12. januar 2010 blev ramt af et jordskælv, der målte 7,3 på Richter-skalaen, og som forvoldte katastrofale skader i Port-au-Prince, Jacmel og andre boligområder i området, og det blev efterfulgt af flere kraftige efterskælv, som blev ved med at ramme landet,
- B. der henviser til, at det anslås, at over 200 000 er døde, 250 000 mennesker er såret, og mere end 3 mio. mennesker er direkte berørt, og der henviser til, at De Forenede Nationers stabiliseringsmission i Haiti (MINUSTAH) har betalt en høj pris og er i sorg over 146 dødsfald og 70 savnede personer,
- C. der henviser til, at FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA) har oplyst, at mindst en million mennesker har behov for husly, særlig nu lige før regntiden, og at der er mindst 500 000 internt fordrevne,
- D. der henviser til, at Haiti selv før jordskælvet den 12. januar 2010 var blevet hærget af orkaner og tropiske storme i 2008, som forårsagede skader anslået til 15 % af BNP,
- E. der henviser til, at ca. 1,8 mio. mennesker var »fødevareusikre« før jordskælvet i et land, hvor næsten 60 % af befolkningen bor i landdistrikter, og 70 % (12 mio. mennesker) lever af mindre end to amerikanske dollars om dagen,
- F. der henviser til, at denne ekstreme fattigdom har forstærket de ødelæggende virkninger af jordskælvet og kastet landet ud i en af de værste humanitære kriser nogensinde,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. april 2010 på Tenerife (Spanien).

- G. der henviser til, at Kommissionen har accepteret at bevilge 137 mio. euro til kortsigtede behov og mindst 200 mio. euro til de mellem- og langsigtede behov, hvor medlemsstaterne stiller yderligere 92 mio. euro til rådighed; der henviser til, at Den Interamerikanske Udviklingsbank skønner, at der er behov for 10,5 mia. euro til at genopbygge Haiti med 2 mia. euro om året; noterer sig beslutningen fra Unionen af Sydamerikanske Nationer om at oprette en hjælpefond for Haiti på 217 mio. euro,
- H. der henviser til, at Haiti er lammet af en gæld til udlandet, der anslås til ca. 1 mia. amerikanske dollars, som hindrede landets udvikling selv før jordskælvet og kan hæmme genopbygningsindsatsen i Haiti,
- I. gør opmærksom på G7-ministrenes beslutning om at annullere Haitis gæld, men også, at Haitis gæld til G7-landene kun udgjorde 214 mio. amerikanske dollars af en samlet gæld på 890 mio. amerikanske dollars,
- J. der henviser til, at ud over den umiddelbare nødhjælpsindsats kræver den mellem- og langsigtede indsats for at genopbygge befolkningens levebrød, den ødelagte infrastruktur, de statslige institutioner og de økonomiske aktiviteter et langsigtet internationalt engagement,
1. udtrykker sin dybeste medfølelse og sympati for samt solidaritet med det haitianske folk og de andre berørte lande og de ansatte i internationale organisationer, herunder FN og Kommissionen, i forbindelse med de store tab af menneskeliv og ødelæggelserne forårsaget af det usædvanligt kraftige jordskælv; hædrer det eksemplariske mod og den solidaritet, som det fattige haitianske folk viste umiddelbart efter katastrofen, før medierne hørte om den, og som reddede tusinder af liv samt kom tusindvis af sårede og forældreløse til undsætning;
 2. glæder sig over indsatsen fra de haitianske myndigheder og det civile samfund samt FN, ngo'er og andre bilaterale donorer for at hjælpe befolkningen i Haiti; roser det arbejde, som nødhjælpsorganisationer og privatpersoner fra hele EU og AVS-landene og resten af verden har udført;
 3. glæder sig helhjertet over den solidaritet, som FN's medlemsstater og de internationale partnere, der var samlet på den internationale donorkonference »Towards a New Future for Haiti« i New York den 31. marts 2010, viste, og som resulterede i løfter om i alt 9,9 mia. amerikanske dollars i løbet af de næste tre år; opfordrer indtrængende det internationale samfund til at holde de historiske løfter;
 4. glæder sig over den omstændighed, at de internationale donorer tilpassede deres bidrag til den handlingsplan for national genopbygning og udvikling i Haiti, som den haitianske præsident, René Préval, fremlagde, som et klart tegn på, at de haitianske myndigheder vil gå foran i forbindelse med den langsigtede genopbygningsindsats;
 5. understreger, at det er vigtigt, at FN, der optræder under den haitianske regerings auspicier, står for og bliver ved med at stå for koordinationen af alle civile og militære operationer med henblik på at genoprette sikkerheden, den humanitære bistand og genopbygningen og udviklingen;
 6. opfordrer FN til at revidere MINUSTAH's mandat i forbindelse med de haitianske myndigheder for at kunne opfylde Haitis behov efter katastrofen med særlig vægt på sikkerhedsspørgsmål;
 7. opfordrer til at foretage en omfattende vurdering for at fastlægge befolkningens kort- og langsigtede behov og det internationale samfunds deltagelse i genopbygningen, som skal omfatte de tre faser af nødhjælp, rehabilitering og genopbygning;
 8. udtrykker stærk bekymring for de mest sårbare gruppers velfærd, særlig kvinders, børns og ældres velfærd; opfordrer Kommissionen og FN til at være særlig opmærksom på og fremme kvinders deltagelse i genopbygningen ved at inddrage dem aktivt i rehabiliterings-, genopbygnings- og evalueringsfaserne af alle nødhjælps- og genopbygningsprogrammer;

9. understreger, at uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, bør have adgang til tjenester, der sigter mod hurtigst muligt at genforene dem med deres forældre eller normale plejere; opfordrer EU og det internationale samfund til snarest muligt at vurdere behovet for en koordineret plan for de tusinder af børn, der blev forældreløse efter jordskælvet; understreger den store risiko for ulovlig adoption og handel med børn;
10. opfordrer indtrængende EU til at støtte et midlertidigt moratorium for nye adoptioner af børn fra Haiti i højst to år, efter at man er begyndt at efterspore deres familie; opfordrer EU til at sørge for, at børns grundlæggende behov opfyldes, sætte midlertidige skoler i gang og give børn adgang til rådgivning snarest muligt;
11. opfordrer indtrængende Kommissionen og det internationale samfund til at overvåge den haitianske befolknings sundhedssituation, særlig kvinders og børns sundhed;
12. opfordrer det internationale samfund til øjeblikkeligt at annullere Haitis gæld til udlandet og lykønsker alle dem, der har truffet eller bekendtgjort foranstaltninger i denne forbindelse; understreger, at enhver nødhjælp i forbindelse med jordskælvet skal ydes i form af tilskud og ikke gældsættende lån;
13. støtter EU's og andre donoreres bestræbelser på at fremme den lokale fødevarerproduktion ved at genopbygge de ødelagte infrastrukturer og stille det nødvendige materiale (frø, gødning og redskaber) til rådighed for små landbrug — særlig til forårssæsonen, som begynder i marts, og som udgør 60 % af den nationale fødevarerproduktion; opfordrer EU og andre internationale donorer til, hvor det er muligt, at købe lokalt producerede fødevarer til nødhjælpen og derved give et vigtigt bidrag til at støtte økonomien i landdistrikterne og beskytte de lokale producenter;
14. understreger behovet for at fokusere på den langsigtede investering i opførelsen af jordskælvssikre bygninger, som opfylder de relevante tekniske standarder, og i grundlæggende infrastruktur som f.eks. vandforsyning, veje, elektricitet og teknologioverførsel, som ikke eksisterede eller i det store og hele var utilstrækkelige før jordskælvet, og derfor har forværret naturkatastrofers potentielle virkning;
15. opfordrer til at oprette en fond forvaltet af FN til finansiering af bevidstgørelse af befolkningen og uddannelsesforanstaltninger, forebyggelse og tidlige varslingsystemer, opførelse af tilstrækkelige beskyttende strukturer og opbygning af et beredskabslager af medicinsk og sanitært udstyr;
16. opfordrer det internationale samfund til at sørge for, at befolkningen på Haiti og deres regering under det haitianske parlaments demokratiske kontrol bliver hovedaktørerne i genopbygningen med henblik på at give dem mulighed for at tage ansvar for deres fælles fremtid; anmoder Kommissionen og EU-medlemsstaterne om at stille EU's knowhow til rådighed for dem og dermed styrke den nationale og lokale, regionale og subregionale kapacitet;
17. opfordrer indtrængende det internationale samfund til at sørge for, at bekæmpelsen af fattigdom i Haiti bliver ved med at stå højt på dagsordenen, selv efter at mediernes opmærksomhed har flyttet sig, for at hjælpe Haiti med at komme ud af denne katastrofe som et velfungerende demokrati med en økonomi, som kan sørge for befolkningen på en bæredygtig måde;
18. opfordrer indtrængende EU til at samarbejde med de haitianske myndigheder med henblik på at etablere en katastrofe-forebyggelses- og afbødningsmekanisme og langsigtet kapacitetsstyring; understreger, at genopbygningen skal baseres på nationale prioriteter under hensyntagen til principperne for bistandseffektivitet og støtte til Haitis institutioner for at gøre det muligt for dem at forvalte effektivt; støtter præsident Prévals forslag om at oprette en permanent struktur inden for FN, som fra dag et kan forvalte kriser forårsaget af naturkatastrofer;

19. mener, at det er afgørende at gennemføre en omfattende genplantning af skovene i Haiti, da den nuværende situation gør Haiti yderst sårbar over for alle former for naturkatastrofer, samt at finde økonomiske og bæredygtige alternativer til skovrydning til madlavning;
20. opfordrer Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og kommissæren for internationalt samarbejde, humanitær bistand og kriseberedskab at spille en førende rolle i samarbejdet med FN under anvendelse af de ansvarsområder, der er oprettet med Lissabontraktaten, med henblik på at koordinere EU's reaktion på fremtidige kriser mere effektivt og bygge på de opnåede resultater;
21. opfordrer indtrængende til på internationalt plan at oprette operationelle civilbeskyttelsesmekanismer, som kan anvendes i situationer svarende til situationen i Haiti, på grundlag af regional klargøring eller i forhold til katastrofernes hyppighed eller forudsigelighed;
22. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at stille forslag om oprettelse af en EU-civilbeskyttelsesstyrke baseret på EU-civilbeskyttelsesordningen, og som skal sætte EU i stand til at samle de nødvendige ressourcer til tilvejebringelse af den indledende humanitære nødhjælp inden for 24 timer efter en katastrofe;
23. opfordrer EU til i betragtning af betydningen af den regionale integration og det regionale samarbejde i Vestindien at frigive særlige midler til de franske regioner i den yderste periferi i Vestindien (Guadeloupe, Martinique og Guyana), således at de kan fortsætte og øge deres bistand til det haitianske folk;
24. opfordrer indtrængende den gendannede regering i Haiti til at gøre sit yderste for at etablere og styrke demokratiet i Haiti;
25. glæder sig over Den Afrikanske Unions positive reaktion på forslaget fra Senegals præsident, Abdoulaye Wade, der underbygges af en beslutning fra det senegalesiske parlament om haitianernes ret til at vende tilbage; opfordrer indtrængende det internationale samfund til at gå videre med dette forslag ved at vedtage en FN-resolution;
26. pålægger sine medformænd at sende denne beslutning til Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, formanden for Kommissionen, Haitis præsident og regering, AVS-rådet, Det Caribiske Fællesskabs medlemsstater, Kommissionen for Den Afrikanske Union, FN's vicegeneralsekretær for humanitær bistand og nødhjælp, Verdensbanken, Den Internationale Valutafond og EU-medlemsstaternes regeringer.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om støtte til konsolidering af freden i det sydlige Sudan.

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- der samledes på Tenerife (Spanien) den 29. marts-1. april 2010,
- der henviser til sin forretningsordens artikel 17, stk. 2,
- der henviser til den samlede fredsaftale mellem Sudans regering og den sudanesiske folkebefrielsesbevægelse/-hær (SPLM/A), der blev undertegnet i januar 2005,
- der henviser til Sudans nationale overgangsforfatning, der blev vedtaget i 2005,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. april 2010 på Tenerife (Spanien).

- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og det afrikanske charter om menneskerettigheder og folkets rettigheder, som begge er ratificeret af Sudan,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner om Sudan,
 - der henviser til arbejdet i Den Afrikanske Unions Ministerudvalg vedrørende genopbygning og udvikling efter konflikten i Sudan og andre initiativer fra Den Afrikanske Union,
 - der henviser til rapporten fra formanden for Kommissionen for Den Afrikanske Union om gennemførelsen af den samlede fredsaftale (CPA),
 - der henviser til kommunikéet fra det 201. møde i Den Afrikanske Unions Freds- og Sikkerhedsråd, som blev afholdt i Addis Abeba den 26. oktober 2009,
 - der henviser til EU-adfærdskodeksen om handel med håndvåben og lette våben og FN's ordninger for konventionelle våben,
 - der henviser til dens tidligere beslutninger om Sudan og til Europa-Parlamentets og det panafrikanske parlaments beslutninger om Sudan,
 - der henviser til Rådets konklusioner om Sudan,
 - der henviser til den politiske gennemgang i Den Internationale Krisegruppe den 17. december 2009 vedrørende »Sudan: Preventing Implosion«,
 - der henviser til den fælles ngo-rapport fra januar 2010 om »Rescuing the peace in Southern Sudan«,
- A. der henviser til, at den samlede fredsaftale bragte den forfærdelige og ødelæggende borgerkrig, der kostede Sudan over to millioner døde og næsten fire millioner flygtninge og fordrevne, til ophør,
- B. er bekendt med, at denne borgerkrig samt den stigende vold kan tilskrives:
- stridigheder om naturressourcer og deling af magten,
 - den lette adgang til håndvåben og lette våben,
 - den fortsatte hyppige, brutale og blodige indtrængen af Herrens modstandshær (LRA), som er en ugandisk oprørsgruppe, der opererer fra lande uden for Uganda,
- C. der henviser til, at der i den samlede fredsaftale var fastsat en overgangsperiode på seks år (2005-2011) med de mål, der skulle nås, under overskriften »fredsdividende« og visse vigtige datoer såsom det nationale valg, der oprindeligt var planlagt til 2009, og folkeafstemningen om selvbestemmelse for befolkningen i det sydlige Sudan, der skal finde sted i januar 2011,
- D. der henviser til, at det kommende nationale valg er det første valg, der afholdes efter indgåelsen af den samlede fredsaftale, og at det er afgørende for fredsprocessen, før man afholder folkeafstemningen om selvbestemmelse for befolkningen i det sydlige Sudan og folkeafstemningen i Abyei,
- E. der henviser til, at det er nødvendigt at finde løsninger på statsborgerskab, de udestående punkter i forbindelse med fastlæggelsen af grænsen mod nord og syd, demilitariseringen af grænseområderne og delingen af ressourcer, herunder olie, før folkeafstemningen om selvbestemmelse for det sydlige Sudan,

- F. der henviser til, at striden om folketællingen er blevet tilsidesat af aftalen mellem de to parter, som tildeler SPLM/A yderligere 40 pladser i nationalforsamlingen,
- G. der henviser til, at SPLM bestrider nøjagtigheden af de endelige data fra folke- og bolig-tællingen i maj 2008, og der henviser til, at 108 % af de anslåede stemmeberettigede vælgere blev registreret til at stemme i det sydlige Sudan,
- H. der henviser til, at det nylige fremskridt i forhandlingerne mellem Det Nationale Kongresparti (NCP) og SPLM om loven om folkeafstemning for det sydlige Sudan, folkeafstemningen for Abyei-området og høringerne af befolkningen i det sydlige Khordofan og området omkring Den Blå Nil er positive skridt,
- I. der henviser til, at FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, har gjort det klart, at FN vil støtte parterne i deres bestræbelser på at gøre enhed attraktivt og arbejde på, at befolkningen i det sydlige Sudan kan udøve deres ret til selvbestemmelse i en folkeafstemning,
- J. der henviser til, at FN's fredsbevarende mission (UNMIS) blev oprettet i 2005 med det hovedformål at fremme gennemførelsen af den samlede fredsaftale og udstationerede over 9 000 militærpersoner samt har mere end 3 000 lokale civile og internationale ansatte, og der henviser til, at UNMIS har lagt vægt på at forvalte den samlede fredsaftale på bekostning af dens civilbeskyttelsesmandat,
- K. der henviser til, at Den Afrikanske Unions Ministerudvalg vedrørende genopbygning og udvikling efter konflikten i Sudan på sit møde i januar 2010 understregede, at det var nødvendigt, at de sudanesiske parter satte alt ind på at imødegå udfordringerne i forbindelse med gennemførelsen af den samlede fredsaftale, herunder en vellykket afholdelse af valget og overgangen til demokrati i Sudan, grænse-dragningen, løsning af problemet med Abyei på grundlag af den permanente voldgiftsdomstols afgørelse og problemet med usikkerhed i det sydlige Sudan,
- L. der henviser til, at en stigning i stammekrigene har medført, at flere tusinde mennesker siden begyndelsen af 2009 er blevet dræbt i fjerntliggende landdistrikter i det sydlige Sudan, og at de fleste ofre er kvinder og børn, og der henviser til, at flere hundrede mennesker er døde siden begyndelsen af 2010 som følge af vold i staten Warrap,
- M. der henviser til, at det sydlige Sudan er et af de mindst udviklede områder i verden, og at FN's Befolkningsfond anslår, at 24 % af befolkningen i det sydlige Sudan er analfabeter, og at 90 % af kvinderne ikke kan læse eller skrive,
- N. der henviser til, at i henhold til Warrap-fødevarerprogrammet tvang volden 350 000 mennesker til at flygte fra deres hjem i 2009, hvilket gjorde dem afhængige af fødevarerhjælp, og der henviser til, at den lave regnmængde sidste år ødelagde høsten, og at 4,3 mio. mennesker har behov for fødevarerhjælp i forhold til ca. 1 mio. sidste år,
- O. der henviser til, at det sydlige Sudan i henhold til WHO i høj grad mangler læger med 0,22 læger til 1.000 personer, og regeringen siger, at kun 25 % af befolkningen har adgang til sundhedstjenester, og at det sydlige Sudan har verdensrekord i mødredødelighed, at et ud af syv børn dør, før de fylder fem år, at bevidstheden om hiv ifølge aids-kommissionen for det sydlige Sudan er på under 10 %, og at regeringen i det sydlige Sudan iværksætter en plan for genopbygning af sundhedssystemet,
- P. der henviser til, at donorsamfundet ikke har opfyldt de forpligtelser, det indgik i 2005 i Oslo (Norge), da kun en lille del af de lovede 4,8 mia. amerikanske dollars rent faktisk er nået frem til det sydlige Sudan,

- Q. der henviser til, at Kommissionen efter undertegnelsen af den samlede fredsaftale genoptog samarbejdet med Sudan og har bevilget over 500 mio. euro, hovedsageligt til genopbygning, rehabilitering og udviklingsaktiviteter efter konflikten, og der henviser til, at da Sudan har besluttet ikke at ratificere den første revision af Cotonouaftalen, er det ikke længere berettiget til at modtage støtte fra Den Europæiske Udviklingsfond, og at Kommissionen arbejder på at finde en løsning på dette,
1. bekræfter sin fulde støtte til den samlede fredsaftale og anmoder indtrængende alle de berørte parter om at gennemføre den effektivt og i sin helhed for at fremme en omfattende fred i Sudan; opfordrer til et tættere samarbejde mellem den sudanesiske regering og regeringen i det sydlige Sudan (GoSS) med henblik på at fjerne eventuelle hindringer for en vellykket gennemførelse af dagsordenen i den samlede fredsaftale;
 2. opfordrer også Den Afrikanske Union, EU og det internationale samfund til hurtigt at blive enige om handling og foranstaltninger, der kan støtte de sudanesiske parter i gennemførelsen af den samlede fredsaftale og fremme demokratisk regeringsførelse i hele Sudan;
 3. anerkender den rolle, som de to parter, der har underskrevet den samlede fredsaftale (NCP og SPLM), hidtil har spillet, og det sudanesiske folk for at respektere fredsaftalen; opfordrer dem til at mobilisere deres yderste politiske goodwill for at overvinde hindringerne og fuldføre gennemførelsen af den samlede fredsaftale til punkt og prikke;
 4. opfordrer NCP og SPLM til at gennemføre de centrale demokratiske reformer, der er nødvendige for at sikre, at det nationale valg og folkeafstemningen i det sydlige Sudan bliver troværdige, frie og retfærdige;
 5. insisterer på, at alle de grundlæggende friheder, der indrømmes i overgangsforfatningen, gennemføres i praksis; opfordrer de kompetente myndigheder, særlig valgkommissionen, til at løse de resterende tekniske problemer i tiden op til valget;
 6. støtter det sudanesiske folk, hvis aktive deltagelse i processen med vælgerregistrering viser en betydelig interesse i at deltage i det kommende valg;
 7. glæder sig over, at Sudan med lukkede partilister for kvinder (25 %) får en af de største procentvise repræsentationer af kvinder i parlamentet i området, men ønsker også, at partierne uden for kvindelisterne opstiller kvinder;
 8. opfordrer begge parter, Den Afrikanske Union og det internationale samfund, til at overveje de fremtidige politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige forbindelser mellem det nordlige og sydlige Sudan i tilfælde af, at løsrivelsen anerkendes ved folkeafstemningen, herunder overgangsordninger for løsrivelse; mener, at der er behov for en overgangsperiode efter folkeafstemningen, således at aftaler indgået før folkeafstemningen, der fastlægger vilkårene for en fredelig løsrivelse, kan gennemføres og forvaltes hensigtsmæssigt;
 9. opfordrer begge parter til den samlede fredsaftale til at skabe et fredeligt og stabilt miljø for afholdelse af en gennemsigtig og troværdig folkeafstemning som fastsat i den samlede fredsaftale;
 10. opfordrer alle parter til at gøre en ende på volden; opfordrer regeringen i det sydlige Sudan til at fremme dialog mellem stammerne og til at oprette institutionelle mekanismer til at opnå og fastholde en forsoning mellem stammerne;
 11. opfordrer regeringen i det sydlige Sudan til at gøre mere lokalt for at opnå sikkerhed og være opmærksom på den etniske sammensætning af enhederne samt at prioritere politiske reformer på grundlag af de eksisterende strategidokumenter og politiloven fra 2009; understreger betydningen af en reform af sikkerhedssektoren;

12. opfordrer indtrængende FN's Sikkerhedsråd til at:

- stille alle de lovede ressourcer til rådighed for UNMIS, således at den kan gennemføre sin opgave på de bedst mulige betingelser;
- gøre civilbeskyttelse til et prioriteret område under UNMIS;
- udarbejde klare retningslinjer for UNMIS og give personalet adgang til uddannelse i dets ansvar for civilbeskyttelse;
- fortsat at deltage i løsningen af problemet med Herrens befrielseshær og gøre sit yderste for at finde en bred og varig løsning;

13. opfordrer UNMIS til at påtage sig en mere proaktiv civilbeskyttelsesrolle og at blive aktiv part i den lokale konfliktforebyggelse i samarbejde med stammemyndigheder;

14. er af den opfattelse, at nord-syd-problemet ikke kan betragtes isoleret, og at forsoning er et væsentligt led i enhver varig fred i det sydlige Sudan; opfordrer derfor alle parter til at respektere befolkningens grundlæggende menneskerettigheder, at gøre beskyttelse af den civile befolkning til et prioriteret område, afskaffe straffrihed og retsforfølge mistænkte for at skabe tillid;

15. opfordrer EU og andre donorer, særlig dem, der indgik forpligtelser på donorkonferencen i 2005 i Oslo, til at anerkende de store humanitære og udviklingsmæssige behov i det sydlige Sudan og til at sikre, at de bevilgede midler afspejler disse behov og frigives; opfordrer dem ligeledes til at hjælpe regeringen med at formulere en strategisk vision for de eksisterende finansieringsmekanismers rolle og med at finde kreative måder, hvorpå de indfødte organisationer kan støttes i erkendelse af, at et stærkt civilsamfund er vigtigt for stabiliteten i det sydlige Sudan;

16. pålægger sine medformænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, Den Afrikanske Union, De Forenede Nationer og AVS-gruppens nationale, regionale og kontinentale parlamenter.

ERKLÆRING

Bananaftalen mellem EU og Latinamerika og dens virkning på bananproducenterne i EU og i AVS-staterne

Aftalen

- A. I december 2009 blev EU i WTO enig med de amerikanske og latinamerikanske producenter om at gøre en ende på den langvarige strid om bananer.
- B. Aftalen indebærer betydelige toldnedsættelser (35 % tidligst fra 2010-2017) for import fra lande, som ikke er AVS-lande, og det vil derfor skade AVS- og EU-producenternes konkurrenceevne.
- C. Endvidere fører EU for tiden bilaterale forhandlinger med de latinamerikanske lande med henblik på at få underskrevet frihandelsaftaler, hvilket kan føre til væsentlige toldnedsættelser og begrænse eventuelle forventede fordele yderligere for AVS-bananproducenterne i forbindelse med ØPA'erne.
- D. Bananer er den fjerdestørste landbrugseksportvare i verden. EU-markederne står for over en tredjedel af den samlede import.

- E. Multinationale selskaber, der driver virksomhed i Latinamerika, kontrollerer mere end 80 % af det globale marked.
- F. I 2008 kom 72 % af de bananer, der blev solgt i Europa, allerede fra Latinamerika, hvorimod bananer fra AVS-landene og EU kun udgjorde henholdsvis 17 % og 10,5 %. Næsten hele bananeksporten fra AVS-landene går til EU, mens de latinamerikanske lande også eksporterer til Nord- og Sydamerika og Rusland.
- G. Bananproduktionen har stor indvirkning på lokalsamfundene, ikke blot økonomisk, men også med hensyn til miljøet, indvandring, køn og arbejdsvilkår.
- H. I en række lande i Latinamerika er de multinationale selskabers bananproduktion blevet forbundet med en lang række krænkelse af menneskerettighederne.
- I. Aftalen træder i kraft, hvis og når Europa-Parlamentet giver sit samtykke, og Rådet godkender Parlamentets konklusion.

Virkningen

- J. Virkningerne af aftalen, som er et forsøg på at tilpasse målene for bæredygtig udvikling til WTO-forpligtelserne, begynder allerede at kunne mærkes.
- K. AVS-producenterne bliver hårdt ramt, da de mister en væsentlig del af deres toldbeskyttelse. En række AVS-lande, som er stærkt afhængige af bananeksport, kan risikere, at deres eksportindustrier forsvinder fuldstændigt med alvorlige sociale og økonomiske konsekvenser.
- L. Uden passende ledsageforanstaltninger kommer de europæiske bananproducerende områder, hvoraf nogle er blandt de fattigste i EU og allerede har en stor arbejdsløshed, også til at betale en høj samfundsøkonomisk pris.
- M. De multinationale selskaber får store fordele på bekostning af de små landbrug i EU og AVS-landene.
- N. De bananproducerende områder i AVS-landene og i EU har behov for mere økonomisk støtte for at kunne bevare denne centrale økonomiske aktivitet med henblik på at konkurrere med bananer fra områder med meget lave lønninger, dårlige sociale vilkår og miljøregler.
- O. Udviklingen i retning af stadig billigere bananer kan føre til et kapløb mod bunden hvad angår arbejdsvilkår, herunder børnearbejde, miljøbeskyttelse, korruption og skatteunddragelse i banansektoren.
- P. Kommissionen har sammensat en støttepakke til AVS-producenterne (bananledsageforanstaltninger) til en værdi af 190 mio. euro over fire år med yderligere 10 mio. euro afhængigt af visse betingelser. Denne støtte tager ikke højde for yderligere toldnedsættelser som følge af bilaterale handelsaftaler med landene i Latinamerika.

- Q. De nye koncessioner til Colombia og Peru, og som de centralamerikanske lande allerede har anmodet om, går langt videre end koncessionerne i den nylige aftale og kan destabilisere andre lande i området samt andre AVS- og EU-bananproducenters økonomi.
- R. Der er ikke planlagt yderligere støtte til EU-producenter, særlig fra regionerne i den yderste periferi.

Den blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, der erindrer om, at sammenhæng i udviklingspolitikken nu er nedfældet i Lissabontraktaten, anmoder om følgende:

1. Kommissionen foretager en økonomisk, social og miljømæssig konsekvensanalyse af bananaftalen mellem EU og Latinamerika for AVS- og EU-bananproducenter i henhold til erklæring XXIII i Cotonou-aftalen.
2. Kommission overvejer på retfærdig vis at øge den økonomiske pakke, der skal hjælpe AVS- og EU-producenterne med at tilpasse sig til den nye ordning, og fremskynder udbetalingen af disse midler.
3. Kommissionen overvejer yderligere økonomisk og teknisk bistand til AVS-landene med henblik på at tage fat på de sociale og miljømæssige virkninger, begrænsninger på udbudssiden og fremme af diversificeringen efter 2013.
4. EU iværksætter foranstaltninger, der skal hjælpe lande, som er meget afhængige af bananer, med at sprede deres økonomier, herunder mere handelsstøtte, og opfylder dermed EU's og medlemsstaternes løfter om en handelsstøtte på 1 mia. euro fra hvert land (med 50 % til rådighed for AVS-landene).
5. Kommission yder støtte for at udligne EU-producenternes tab, indfører gradvist foranstaltninger til fremme af bæredygtig bananproduktion i EU og sørger for en effektiv anvendelse af bananbeskyttelses-klausulen i bilaterale og multilaterale handelsaftaler.
6. Eventuelle nye toldnedsættelser i henhold til bilaterale handelsaftaler med landene i Latinamerika ud over WTO-aftalen kan give anledning til rimelige kompensationsforanstaltninger.
7. Kommissionen giver AVS- og EU-producenterne virkelig retssikkerhed vedrørende bananhandelsordningens fremtid, og Europa-Parlamentet og AVS-landenes nationale parlamenter overvåger fortsat dette nøje.
8. EU og AVS-landenes myndigheder fremskynder deres indsats for at sikre, at alle bananproducerende lande rent faktisk gennemfører alle aspekter af ILO's dagsorden for anstændigt arbejde.
9. Kommissionen øger bevidstheden om etisk handel for at afskrække de europæiske detailhandlere fra at importere bananer fra producenter med utilstrækkelige politikker for skatteunddragelse, korruption, arbejdsvilkår og krænkelse af menneskerettighederne.
10. Europa-Parlamentet overvejer omhyggeligt virkningen af de spørgsmål, der er rejst i denne erklæring, før den giver tilsagn til bananaftalen.

Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Vestindien

Baggrundssituation i regionen

Regionen står over for en række udfordringer med hensyn til den bæredygtige udvikling: lave befolkningstal, begrænset og dyr transport, særdeles stor sårbarhed over for klimaforandringer og naturkatastrofer samt monokulturerøkonomier med begrænsede muligheder for diversificering.

West Indies Federation (1958-1963) indledte formelt integrationsprocessen i regionen. CARIFTA genoptog integrationsprocessen i 1967, og i 1973 satte CARICOM yderligere skub i processen gennem forskellige initiativer, såsom et tættere samarbejde om og en harmonisering af udenrigspolitikken samt Girvan-rapporten om »én vision for en fælles økonomi«. I 1992 blev CARIFORUM etableret. Forummet består af Caricom-landene ⁽¹⁾, Den Dominikanske Republik og Cuba og har undertegnet Cotonou-aftalen.

CARIFORUM har to formål: at koordinere tildelingen af økonomisk støtte samt varetage gennemførelsen af RSP/RIP og andre regionale programmer, som er finansieret af EU's medlemsstater og andre donorer.

For øjeblikket er den regionale integrationsindsats centreret omkring Caricoms fælles marked og økonomi (CSME) med frist i 2015 og fase II, som har til formål at konsolidere og gennemføre den fælles økonomi.

På trods af disse initiativer har integrationsprocessen i regionen tabt momentum. Nogle mener, at det skyldes manglende støtte fra græsrødderne, mens andre mener, at stagnationen skal tilskrives et øget politisk fokus på nationale anliggender, politisk kortsynethed skabt af stor udskiftning blandt de folkevalgte repræsentanter eller den politiske opfattelse, at integration i verdensmarkedet kan medføre betydeligt større økonomiske fordele. De fleste er dog enige om, at processen er blevet hæmmet af manglen på ressourcer, hvorfor RSP/RIP er nødt til at tage hånd om dette problem.

RSP/RIP for Vestindien

RSP/RIP er nødt til at løse førnævnte udfordringer, hvis det skal lykkes at fremme både den regionale integration og regionens integration i den globale økonomi. Derudover bør RSP/RIP støtte op om regionens gennemførelse af Cariforum-EU ØPA.

Der er afsat **165 mio. euro** til Vestindien i henhold til RSP/RIP:

— Prioriteret område: Regional økonomisk integration/samarbejde og ØPA-kapacitetsopbygning (tildeling 85-90 % eller 143 mio. euro)

— De store påtænkte interventionsområder er baseret på de forskellige eksisterende integrations- og samarbejdsprocesser inden for CARIFORUM: Den økonomiske union OECS, CSME, udvidelsen af de regionale markeder, gennemførelsen af ØPA (hvortil der er afsat 72,6 mio. euro) og udviklingen af menneskelige ressourcer inden for de regionale institutioner.

— Ikke-prioriteret område: Svage punkter og sociale spørgsmål (tildeling 10-15 % eller 22 mio. euro)

— Det ikke-prioriterede område fokuserer særligt på kriminalitet og sikkerhed, styrkelsen af ikke-statslige aktører og kapacitetsudvikling.

Analyse af RSP/RIP

— **Uafhængigt ekspertpanel:** Det er helt afgørende, at det civile samfund, akademikere og den private sektor inddrages helt i midtvejsevalueringen af RIP/RSP-processen.

⁽¹⁾ Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Belize, Dominica, Grenada, Guyana, Haiti, Jamaica, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Saint Christopher og Nevis, Surinam og Trinidad og Tobago.

- Den Blandede Parlamentariske Forsamling støtter derfor oprettelsen af et uafhængigt ekspertpanel med mandat til at identificere de flaskehalse, der hæmmer væksten og eksistensgrundlaget i regionen. Efter at have lokaliseret de nødvendige økonomiske og personalemæssige behov kunne panelet fremlægge økonomiske og institutionelle anbefalinger til, hvordan man bedst kunne stimulere væksten og forbedre eksistensgrundlaget.
- **Regional økonomisk integration/samarbejde:** Det er Den Blandede Parlamentariske Forsamlings holdning, at nogle af de 143 mio. euro bør afsættes til projekter inden for områderne uddannelse, jobskabelse, energi samt luft- og søtransport parallelt med kapacitetsopbygningen og de institutionelle initiativer, som støttes i henhold til det prioriterede område.
- Der er et stort potentiale for at fremme den regionale integration og hjælpe udviklingen på vej gennem denne form for målrettede og konkrete investeringer.
- **Økonomisk udvikling:** RSP/RIP påpeger mange hindringer for den økonomiske udvikling: EU's høje standarder for overholdelse af SPS og de begrænsede muligheder for økonomisk diversificering er blot to af disse hindringer.
- Den Blandede Parlamentariske Forsamling fremhæver behovet for, at en rimelig andel af AVS' 30 mio. euro til overholdelse af SPS afsættes til Cariforum. Disse midler bør navnlig rettes mod fiskerisektoren samt nyoprettede industrier, såsom akvakultur, landbrugsindustrien og tjenesteydelser (f.eks. kursteder og økoturisme).
- Forskning og innovation kan stimulere til økonomisk diversificering, og særligt små og mellemstore virksomheder samt landbrugssektoren vil have gavn af et større fokus på forskning og innovation.
- **Gennemførelsen af ØPA:** Ud over tildelingen under RSP/RIP er mange af de landespecifikke nationale vejledende programmer (NIP'er) rettet mod ØPA-relaterede aktiviteter, såsom konkurrenceevne, reformer af den offentlige forvaltning og infrastruktur. 454 mio. euro fra de nationale programmer (75 % af de disponible 600 mio. euro) afsættes til handelsrelateret bistand.
- Den økonomiske partnerskabsaftale kræver store organisatoriske og strukturelle forandringer. Der ligger f.eks. betragtelige udfordringer i at styrke den juridiske tjeneste, og der bør ydes en tilstrækkelig støtte, så regionen kan imødegå disse udfordringer.
- Den Blandede Parlamentariske Forsamling fremhæver vigtigheden af, at Kommissionen og EU's medlemsstater indfrier løftet om en handelsstøtte på 1 mia. euro hver (hvoraf 50 % stilles til rådighed for AVS-landene) i 2010. Som tidligere nævnt er overholdelsen af SPS fortsat en prioritet.
- Midtvejsevalueringen af RSP/RIP (og tilsvarende landestrategidokumenter (CSP'er) og NIP'er) vil være en oplagt mulighed for at revidere finansieringen, hvis EU's medlemsstater ikke indfrier deres løfte om handelsstøtte.
- **Fødevarerikkerhed:** Regionen var sen til at reagere på den globale fødevarerkrise. Denne forsinkelse understreger behovet for en regional konsensus om, hvordan man bedst øger landbrugsproduktionen. Selv om visse lande allerede prioriterer fødevarerikkerheden i deres udviklingsplanlægning, ville en samlet regional udviklingsstrategi bedre kunne sikre en tilstrækkelig landbrugsproduktion. Regionen må afsætte udviklingsstøtte til at stimulere landbruget med henblik på at kunne garantere fødevarerikkerheden på mellemlang og lang sigt.
- Den Blandede Parlamentariske Forsamling anerkender, at Kommissionen har afsat 1 mia. euro over 3 år til de 23 lande, som er hårdest ramt af fødevarerkrisen, og glæder sig over, at der blev brugt 15,8 mio. euro i Haiti i 2009.
- **Menneskelige ressourcer og hjerneflugt:** Regionen har svært ved at udvikle mange forskellige kompetencer internt, og dette underskud hæmmer den menneskelige udvikling, velfærd, økonomiske diversificering og vækst.

- Regionen er endvidere særdeles hårdt ramt af hjerneflugt⁽¹⁾. Arbejdskraftens frie bevægelighed og koncentrationen af menneskelige ressourcer inden for regionen mindsker problemet i et vist omfang, og Den Blandede Parlamentariske Forsamling glæder sig over, at der er afsat næsten 10 mio. euro til udvikling af menneskelige ressourcer og kapacitetsopbygning på regionalt niveau.
- For at løse det grundlæggende problem skal regionen dog kunne tilskynde emigranter til at vende hjem, så deres opnåede færdigheder kan komme regionen til gavn.
- Der bør tilskyndes til en seriøs politisk dialog, og det kunne navnlig være fordelagtig at analysere den indsats, som Guyana og andre lande gjorde for at få vendt 1990'ernes folkevandring. I den forbindelse bør Kommissionen øremærke midler til at øge det regionale samarbejde om migrationsspørgsmål og opbygge kapacitet til at nedbringe hjerneflugten.
- **Klimaforandringer:** Klimaforandringernes indvirkninger på små østater som de caribiske er uforholdsmæssigt store.
- Selv om RSP/RIP ikke indeholder bestemmelser til håndtering af klimaforandringer, afsatte Europa-Kommissionen i 2009 71 mio. euro til at håndtere den migration, som skyldes klimaforandringer, og 97 mio. euro til klimatilpasning. Kommissionen påtænker endvidere at afsætte 3 mio. euro til Cuba og 8 mio. euro gennem GCCA til at støtte CCCCC's gennemførelse af den regionale strategi.
- Det ville være nyttigt for Den Blandede Parlamentariske Forsamling at få yderligere oplysninger med hensyn til støtte til og koordinering mellem EU og regionale initiativer og programmer, såsom GCCA, EU's strategi for katastroferisikobegrænsning i udviklingslandene, DCI-temaprogrammet for miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, Caribbean Community Regional Programme Framework for 2005-2015 (under CDEMA), Comprehensive Disaster Management Framework and Strategy (også under CDEMA) og CCCCC.
- **Køn:** Kønsspørgsmål bør prioriteres højere på den politiske dagsorden, navnlig i lyset af den nylige finanskrisen, som har gjort det vanskeligere for kvinder at få anstændigt arbejde.
- **Donorernes koordinering:** Det er utvivlsomt vigtigt, at der er en sammenhæng mellem donorernes strategier og gennemførelsesmetoder både med henblik på at mindske byrderne på de nationale regeringer og regionale institutioner samt øge de internationale bidrags effektivitet. Rapporter fra forskellige donorer, diplomater og akademikere har påpeget, at gennemførelsen af principperne i Paris- og Accra-erklæringerne om bistandseffektivitet langt fra er tilfredsstillende.
- Som central donor bør EU ikke alene yderligere effektivisere egen donorbistand, men også samarbejde med andre donorer om at øge koordineringen og minimere spild af midler. Den Blandede Parlamentariske Forsamling støtter den fælles udførelse af regionale projekter (f.eks. CARTAC, PANCAP, CRNM samt mange OECS-projekter) og glæder sig over Kommissionens ledende rolle i koordineringen mellem donorer for PANCAP. Den Blandede Parlamentariske Forsamling opfordrer Kommissionen til at yde økonomisk støtte til CDEMA, som omfatter mange af de donorer, der er involveret i katastrofestyring, men som — i henhold til RSP/RIP — ikke aktuelt har kapaciteten til at foretage en effektiv koordinering af indsatsen blandt donorer.
- **Anvendelsen af bistand:** Den Blandede Parlamentariske Forsamling støtter etableringen af en regional udviklingsfond — inden for Caricom Development Fund — som skal forvalte midlerne fra EUF og anden økonomisk støtte.
- Den Blandede Parlamentariske Forsamling ser frem til at modtage yderligere oplysninger om resultaterne af undersøgelsen fra Cariforums sekretariat og af drøftelserne mellem Europa-Kommissionen, regionale myndigheder og EIB om muligheden for at oprette Caribbean Infrastructure Fund baseret på den afrikanske model.

⁽¹⁾ Ifølge skøn har 60 % af den caribiske befolkning med en videregående uddannelse forladt regionen, og i Jamaica, Grenada, Guyana, Haiti, St. Vincent og Grenadinerne er emigrationsraten helt op til 80 %.

- **Revision:** Den Blandende Parlamentariske Forsamling anbefaler, at der som supplement til det parlamentariske tilsyn med RIP/RSP udføres en uafhængig revision. Det primære mål med revisionen skal være at vurdere, om Cariforums andel af den 10. EUF er blevet anvendt på en effektiv måde. Sekundært skal revisionen klarlægge, om hele regionen har fået gavn af midlerne fra den 10. EUF, eller om de er blevet anvendt i bestemte geografiske eller sektorspecifikke lommer.

Anbefalinger

Som ovenfor bemærket er regional økonomisk integration og samarbejde et element i det prioriterede område. Den Blandede Parlamentariske Forsamling støtter denne målsætning fuldt ud og understreger, at målet bør være en bæredygtig og udviklingsorienteret økonomisk vækst, som kan styrke og forene regionens forhandlingsposition på det globale plan.

Tilsvarende er kapacitetsopbygningen under ØPA et centralt element i det prioriterede område, hvorfor RSP/RIP skal yde den tekniske og økonomiske bistand til oprettelsen af de relevante rammer.

At imødegå virkningerne af migration og hjerneflugt, sikre fødevarer sikkerheden og bekæmpe klimaforandringerne er centrale udfordringer, som kræver handling på regionalt plan.

Der er også akut behov for en forbedret koordinering mellem regionens donorer. Den Blandede Parlamentariske Forsamling beder Kommissionen tage hensyn til ovennævnte anbefalinger.

Mens Europa-Parlamentet på EU's side kan føre parlamentarisk tilsyn med processen, skal det med beklagelse bemærkes, at det samme ikke let lader sig gøre på Cariforums side grundet fraværet af et regionalt parlament.

LISTE OVER FORKORTELSER

AfT	Aid for Trade
CARICOM	Caribbean Community
CARIFTA	Caribbean Free Trade Association
CARIFORUM	Caribbean Forum of ACP States
CARTAC	Caribbean Regional Technical Assistance Centre
CCCCC	Caribbean Community Climate Change Centre
CDEMA	Caribbean Disaster Emergency Management Agency
CRNM	Caribbean Regional Negotiating Machinery
CSME	CARICOM Single Market and Economy
CSP	Country Strategy Paper
DCI	Financing Instrument for Development Cooperation
EDF	European Development Fund
EIB	European Investment Bank
EPA	Economic Partnership Agreement

GCCA	Global Climate Change Alliance
JPA	Joint Parliamentary Assembly
NIP	National Indicative Programme
OECD	Organisation of Economic Cooperation and Development
OECS	Organisation of Eastern Caribbean States
PANCAP	Pan-Caribbean Partnership against HIV/AIDS
RPTF	Regional Preparatory Task Force
SME	Small and Medium Sized Enterprise
SPS	Sanitary and Phyto-Sanitary

Konklusioner om det regionale strategidokument og det regionale vejledende program under den 10. EUF — Østafrika, det sydlige Afrika og Det Indiske Ocean

Det regionale strategidokument vedrørende Østafrika, det sydlige Afrika og Det Indiske Ocean vedrører 21 stater og fire regionale organisationer (COMESA, ØAF, IGAD og IOC). Dette geografiske område omfatter også en af de europæiske regioner i den yderste periferi, Réunion, og et fransk oversøisk område, Mayotte.

Det regionale strategidokuments formål

Målet med det regionale strategidokument, der er blevet udarbejdet af EU og de forskellige regionale partnerorganisationer, er at bidrage til at uddybe de regionale integrationsprocesser, som disse organisationer står for. Der lægges særlig vægt på markedernes åbning og oprettelse af et fælles marked.

Strategiens ultimative mål er at bidrage til at udrydde fattigdommen og hjælpe med at opfylde millennium-udviklingsmålene. Ligesom det er tilfældet med den regionale integration, vil dette mål kun kunne nås gennem økonomisk vækst og udvikling af handelen.

Den regionale integrationsproces i Østafrika, det sydlige Afrika og Det Indiske Ocean

I dette område findes der fire store regionale organisationer. Disse fire organisationer forfølger hver for sig forskellige, men komplementære mål.

Den regionale organisation, som det største antal lande i området er medlem af, er COMESA. Den stræber efter at skabe et frihandelsområde, en toldunion og en monetær union for medlemsstaterne ved at gøre området til et fuldt integreret fællesskab, som er konkurrencedygtigt på internationalt plan, med høje levestandarder for de befolkninger, der bor i området, og for dem, der er klar til at tiltræde Det Afrikanske Økonomiske Fællesskab (AEC).

ØAF synes at forfølge de samme mål som COMESA og synes endda at have fået et forspring. Organisationen oprettede en toldunion i 2005 og har planer om at indføre et fælles marked i 2010 og en monetær union i 2012.

De to øvrige store regionale organisationer i området er mere tilbageholdne. De koncentrerer sig om mindre områder med fælles grænser eller for IOC's vedkommende om områder, der grænser op til det samme hav.

IOC forfølger flere målsætninger: solidaritet mellem befolkningerne, varetagelse af øboernes interesser i internationale fora og regionale integrationsorganisationer, beskyttelse og forbedring af miljøet og naturressourcerne, den regionale dimension i forbindelse med menneskets fremgang.

IGAD har opstillet mål inden for følgende områder: landbrug, miljø, socialt og økonomisk samarbejde, fred og sikkerhed samt ligestilling mellem mænd og kvinder.

Det regionale strategidokumentets støtte til uddybningen af den regionale integrationsproces og opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene

Der er blevet tildelt et beløb på 645 mio. euro til det regionale strategidokument i forbindelse med processen for økonomisk integration i regionen. For at denne strategi skal kunne gennemføres effektivt, samarbejder de fire regionale økonomiske udvalg i et interregionalt koordineringsudvalg.

Det påhviler således det interregionale koordinationsudvalg (som består af repræsentanter fra COMESA, IAC, IOC og IGAD samt af repræsentanter fra EU og AVS-sekretariatet) at sørge for koordinering med henblik på at opnå en mere effektiv regional integration gennem handel og investering, som reelt er synonym med fremgang for de pågældende lande. Udvalgets samarbejde og koordinationsarbejde har givet opmuntrende resultater under den 10. EUF. Det er dette udvalg, der er nøglen til succes for princippet om at skabe social fremgang og højnelse af levestandarden gennem økonomisk vækst og regional åbning af markederne. Det er også dette udvalg, der skal sørge for at bevare de forskellige regionale organisationer, uden at nogen af dem destabiliseres.

Det regionale strategidokument versus økonomiske partnerskabsaftaler

De økonomiske partnerskabsaftaler har til formål at styrke den regionale integrationsproces og ikke omvendt. Det er så meget desto mere vigtigt at gentage, at man ikke udefra kan gennemtvunge den kurs, den regionale integrationsproces skal følge, og EU skal nøjes med at støtte processen eller processerne på de betingelser, som AVS-landene fastsætter.

SADEC, COMESA og IAC besluttede på topmødet i Kampala i 2008 at opstille en dagsorden, som har til formål at bringe de tre regionale organisationer tættere på hinanden med henblik på at harmonisere deres forskellige lovgivninger og skabe et stort fælles marked. Processen består af en indledende undertegnelse af en frihandelsaftale, som senere skal udmønte sig i en toldunion og efterfølgende i oprettelse af Det Afrikanske Økonomiske Fællesskab.

Parallelt med dette store projekt, som de tre regionale organisationer er blevet enige om, findes der to regionale strategier og tre økonomiske partnerskabsaftaler. Det er derfor vanskeligt klart at identificere, hvordan EU gennem den 10. EUF og de økonomiske partnerskabsaftaler skal støtte de regionale integrationsprocesser uden at bringe disse forskellige organisationer i konkurrence med hinanden i forbindelse med oprettelsen af forskellige fælles markeder (85 % af dette program finansieres med EUF-midler) og uden i sidste ende at søge primært at støtte indgåelsen af økonomiske partnerskabsaftaler.

De tre økonomiske partnerskabsaftaler, der er under forhandling i de to områder, der defineres i den 10. EUF, synes af det trepartsråd, som COMESA, SADC og ØAF udgør, at blive opfattet som hovedhjørnestene for oprettelsen af Det Afrikanske Økonomiske Fællesskab. EU skal således sørge for, at de to igangværende regionale strategier og de tre økonomiske partnerskabsaftaler, der er under forhandling, ikke forstyrrer denne proces væsentligt eller varigt.

Trepartsrådet COMESA, SADC og ØAF besluttede på topmødet i Kampala i oktober 2008 at etablere et frihandelsområde, der skal følges af en toldunion. De økonomiske partnerskabsaftaler, der i øjeblikket forhandles i trepartsrådets komponentkonfigurationer, bør styrke den integrationsproces, der allerede er påbegyndt.

Strategiens mål: fremme af fred og regional stabilitet

Politisk integration, god regeringsførelse og menneskets sikkerhed er centrale forudsætninger for de økonomiske integrationsprocessers succes. De hænger uløseligt sammen. Strategiens andet mål er at støtte denne dimension ved at hjælpe de fire regionale organisationer i området med at forbedre deres gennemsigtighed, demokratisering, sikkerhed, stabilitet og bæredygtige udvikling. I denne forbindelse vedrører programmets forberedende fase passende identificering af de strategiske interregionale samarbejds mekanismer, der kan fremme fred, demokratisering og bæredygtig udvikling i området. Denne indledende fase vil danne grobund for konkrete, velovervejede projekter.

Dette program synes at gå i den rigtige retning. De midler, der er afsat til det, risikerer imidlertid ikke at være på højde med ambitionerne og behovene på området.

Réunion og Mayottes deltagelse i strategien

Det skal indledningsvis nævnes, at det er beklageligt, at øen Mayotte, som bestemt er en del af Det Indiske Ocean, ikke er nævnt nogen steder i denne strategi.

Bilaget om inddragelse af Réunion i den 10. EUF og i den regionale integrationsproces går i den rigtige retning. Kommissionens holdninger er imidlertid ikke i overensstemmelse med dens konkrete tiltag for Réunion i de parallelle forhandlinger om økonomiske partnerskabsaftaler. Kommissionen skal opfatte regionerne i den yderste periferi som potentielle drivkræfter for udviklingen af deres geografiske tilhørsområde på alle niveauer og ikke blot i bilagene til den 10. EUF.

Det er ligeledes beklageligt, at et stort projekt vedrørende udvikling af nye informations- og kommunikationsteknologier, navnlig højhastighedsinternettet, ikke modtager specifik finansiering i IOC. Den digitale kløft er fortsat dyb i dette havområde, der af naturlige årsager er yderst afhængigt af de interkontinentale undervandsforbindelser, hvor det er markeds kræfterne, der gælder på brugernes bekostning, med hensyn til kvaliteten af de tilbudte tjenester og tjenesternes meromkostninger i forhold til omkostningerne på kontinentet. Denne 10. EUF burde have opfordret til oprettelse af platforme til spredning af de nye informations- og kommunikationsteknologier på regionalt plan og især for IOC.

Det ville endvidere være hensigtsmæssigt at få Kommissionen til at overveje at udarbejde et finansielt samarbejdsinstrument, som er unikt og specifikt for regionerne i den yderste periferi, samt let gennemførlige forvaltningsprocedurer med henblik på virkelig at gøre en indsats for, at regionerne i den yderste periferi kan spille deres rolle fuldt ud som potentielle drivkræfter for gensidig regional udvikling.

Det samme gælder de projekter, der sigter mod at bringe regionerne ud af deres søfartsmæssige, luftfartsmæssige eller jernbanemæssige isolation. Disse projekter er fortsat særdeles vigtige, navnlig for udvikling af handelen.

Anbefalinger

I lyset af denne strategi menes integrationen i verdenshandelen og den økonomiske dynamik at være de væsentligste mangler i dette område, som forhindrer områdets menneskelige og sociale udvikling. Det nævnte foregangseksempel, der menes at gøre det muligt at uddybe den regionale integrationsproces, er EU: oprettelse af et fælles marked, af en toldunion og en monetær union. Man vil måske fortryde, at man ikke mente, at oprettelsen af en fælles landbrugspolitik for dette område er en støtteberettiget integrationsproces. Ikke desto mindre er den fælles landbrugspolitik på lige fod med det fælles marked et af EU's succesfulde foregangseksempler, som har været med til at bringe befolkningerne og staterne tættere sammen. Den kan også vise sig at være et yderst passende foregangseksempel for dette område, så det til befolkningernes fulde gavn kan sikre deres fælles ret til selvforsyning med fødevarer (hvilket var det oprindelige mål med den fælles landbrugspolitik i EU). I forbindelse med den 11. EUF skal der endvidere findes mekanismer, som gør det muligt at høre og inddrage de nationale parlamenter i de lande, der er medlem af de regionale organisationer i området.

Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — SADC

Baggrundssituation i regionen

Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab (SADC) er et internationalt økonomisk og politisk organ, der har til formål at skabe betingelser for udvikling og økonomisk og social vækst i det sydlige Afrika. Selv om økonomisk integration står øverst på SADC's dagsorden, er også det politiske samarbejde med.

SADC blev etableret i 1980 i form af koordinationskonferencen for udvikling i det sydlige Afrika (Southern African Development Coordination Conference, SADCC) med det formål at koordinere udviklingsstøtte og mindske den økonomiske afhængighed af det dengang apartheidstyrede Sydafrika. Konferencen blev 12 år senere omdannet til SADC. SADC består i øjeblikket af 15 medlemmer: Angola, Botswana, Den Demokratiske Republik Congo, Lesotho, Madagaskar, Malawi, Mauritius, Mozambique, Namibia, Seychellerne, Sydafrika, Swaziland, Den Forenede Republik Tanzania, Zambia og Zimbabwe.

Desværre er medlemmerne af SADC også medlem af andre regionale organisationer som Toldunionen for Det Sydlige Afrika (SACU), Fællesmarkedet for Det Østlige og Sydlige Afrika (COMESA), Det Østafrikanske Fællesskab (EAC) m.fl. Landenes mange medlemskaber af regionale økonomiske fællesskaber er fortsat en udfordring for den regionale integration i det sydlige Afrika. Desuden forhandler SADC-regionen med EU i tre forskellige konstellationer vedrørende en økonomisk partnerskabsaftale (ØPA), nemlig SADC, ESA (Det Østlige og Sydlige Afrika) og EAC. I SADC's ØPA-forhandlingsgruppe sidder kun halvdelen af de nuværende SADC-medlemmer.

Generelt er SADC kendetegnet ved enorme regionale økonomiske ubalancer, fordi der er mange små og ringe diversificerede økonomier, udtalte uligheder og fattigdom. Det er en af de fattigste regioner i verden. Næsten 45 % af den samlede befolkning i SADC lever for 1 USD om dagen. SADC har den højeste hivprævalens i verden (en tredjedel af verdens samlede hiv-/aidssmittede bor i SADC) med katastrofale økonomiske og sociale konsekvenser for regionen og indvirkning på væksten i BNI, arbejdskraftudbuddet, indkomstulighederne, den menneskelige udvikling og opnåelsen af millenniumudviklingsmålene generelt. For så vidt angår andelen af fuldførte grundskoleforløb, ligger SADC-landene blandt de nederste på listen i verden. Regionen har også problemer med fødevarer sikkerhed og vandforsyning samt demokrati, fred og sikkerhed, som ofte afføder massevandring blandt befolkningen inden for SADC. Der er også stadig store udfordringer i forbindelse med at styrke kvinders økonomiske kapacitet, med deltagelse i beslutningstagning og med menneskerettigheder og juridiske rettigheder. Civilsamfundet i regionen fremstår som temmelig svagt, spredt og med en retroaktiv tilgang til samarbejdet med regeringer og regionale organisationer.

Strategi ifølge RSP/RIP for SADC

I det regionale vejledende program er der afsat en bevilling på 116 mio. EUR til SADC-regionen fordelt som følger:

- Målsektor 1 — Regional økonomisk integration (tildelt 80 % eller 92,8 mio. EUR) — vil sikre bredt funderet støtte til at udbygge SADC's økonomiske integration og handelsliberalisering og afhjælpe begrænsningerne på forsyningsiden inden for regional infrastruktur og fødevarer sikkerhed.
- Målsektor 2 — Regionalt politisk samarbejde (tildelt 15 % eller 17,4 mio. EUR) — vil sikre støtte til kapacitetsopbygning i forbindelse med regional forvaltning og gennemførelse af nogle af aspekterne af den fælles Afrika/EU-strategi på områderne konfliktforebyggelse og fred og sikkerhed.
- De to sektorer uden for målsektorerne — Teknisk samarbejdsfacilitet og støtte til ikkestatslige aktører til gennemførelse af aktiviteter i RSP — tildelt 5 % af midlerne eller 5,8 mio. EUR.

Analyse af RSP/RIP for SADC

Der er ingen tvivl om, at regional integration har afgørende betydning for den økonomiske og overordnede udvikling i SADC-landene, og for at de kan deltage i den globale økonomi på lige fod med andre internationale aktører. Da RSP/RIP indeholder stærk opbakning til den intraregionale udvikling i SADC, er EU-programmet under den 10. EUF indlysende relevant for situationen i regionen. Desuden falder de planlagte RIP-foranstaltninger godt i tråd med de specifikke mål i SADC's dagsorden, navnlig i den regionale vejledende strategiske udviklingsplan (RISDP) samt i den fælles Afrika/EU-strategi. Imidlertid ville beløbet på 92,8 mio. EUR have været tilstrækkeligt, hvis der i RIP havde været afsat ekstra midler til provenutab på kort sigt og forbedring af de regionale økonomiske infrastrukturer. Da SADC-landene desuden er dybt afhængige af eksporten af nogle få råvarer og derfor kraftigt påvirket af den finansielle, økonomiske og sociale krise, bør der også gives midler til at støtte SADC-staterne i at forandre og omstrukturere deres økonomier og indføre foranstaltninger til efterfølgende værditilvækst på råvarerne.

Spørgsmålet om de mange regionale organisationer i det sydlige Afrika og opsplitning af SADC-medlemsstaterne i tre ØPA-grupper — som er en alvorlig komplikation for det tvær- og intraregionale samarbejde — er desværre ikke blevet afhjulpet i tilstrækkeligt omfang, hverken af SADC eller EU. I RSP anføres det, at SADC og andre regionale organisationer, som er involveret i økonomiske integrationsaktiviteter, navnlig COMESA, bliver nødt til at arbejde tæt sammen og koordinere gennemførelsen af deres respektive regionale strategi. Men hvordan denne koordinering nærmere skal føres ud i livet, står temmelig uklart.

Selv om øget regional integration og politisk samarbejde indirekte kunne bidrage til at lempe fattigdommen, er der desuden brug for en mere direkte og klar forbindelse mellem foranstaltningerne i RSP og bekæmpelsen af fattigdom og opnåelsen af millenniumudviklingsmålene i SADC-regionen. Nogle af de fælles faktorer, der forværrer fattigdommen i regionen, er hiv/aidsprævalensen, ulighederne mellem kønnene, manglende adgang til ressourcer som fødevarer og vand samt mangel på menneskelig kapital og kvalifikationer.

For så vidt angår hiv/aids, svinder chancerne for at nå millenniumudviklingsmålene for millioner af mennesker i SADC for hver dag, der går, hvis ikke pandemien bekæmpes med en holistisk tilgang på nationalt såvel som regionalt plan. Desværre er det i RSP kun planlagt at integrere hivspørgsmål i kapacitetsopbygningsprogrammet under målsektor 1. Der bør derfor i RSP for SADC lægges mere vægt på regionale hiv-/aidsprojekter ved f.eks. at yde midler til gennemførelse af hiv-/aidsprogrammer og -strategier i SADC, herunder SADC-forretningsplanen for aids.

En anden stor udfordring for SADC-staterne er at sikre, at børn, som begynder i skolen, også fuldfører grundskoleforløbet. Hivpidemien forværrer situationen i skolerne, fordi uddannelsessektoren fortsat mister personale i et alarmerende tempo. Lærerfrafaldet på grund af aids ligger på 46,2 % i Zambia og 32,5 % i Mozambique. Desuden godtgøres det tydeligt i RISDP for SADC, at SADC-medlemsstaterne også leverer for ringe resultater med hensyn til gymnasial og videregående uddannelse, og i planen rettes fokus derfor mod koordinering, harmonisering og fremme af almen og erhvervsfaglig uddannelse.

Derudover er det prisværdigt, at RSP giver opbakning til foranstaltninger vedrørende samarbejde om bæredygtig fødevarer sikkerhed, som har til formål at sikre varig adgang til sikker og tilstrækkelig mad i regionen. Men ud over fødevarer sikkerhed er vandforsyningssikkerhed og adgang til vand ekstremt vigtigt for regionens økonomiske og sociale udvikling. Da ferskvand er en særlig knap ressource i det sydlige Afrika, kunne efterspørgslen efter vand føre til konkurrence og stridigheder. Over halvdelen af den samlede befolkning i SADC mangler adgang til rent vand og sanitære installationer. Gennemførelsen af den regionale strategiske plan for udvikling og forvaltning af vandressourcer i SADC og den reviderede protokol om fremme af fælles vandløbssystemer og udvikling af vandinfrastruktur ville derfor direkte forbedre drikkevandsforsyningen og fødevarer sikkerheden (da der vil være tilstrækkelige vandforsyninger til landbrugets behov). Den Blandede Parlamentariske Forsamling tilskynder til en større indsats for at fremme miljømæssig bæredygtighed i RSP, navnlig med hensyn til at bekæmpe skovrydning og jordforringelse.

Indvandringspolitikker og situationen for flygtninge og internt fordrevne er endnu et problem i regionen, som burde optage større plads i RSP.

Med hensyn til gennemførelsen af RIP-finansieringen er denne velegnet til at nå målene for regional integration og politisk samarbejde, da støtten vil gå direkte til den regionale organisation og blive brugt via SADC's finansieringsmekanismer. Som påpeget i RSP kan nogle interventioner imidlertid med henvisning til subsidiaritetsprincippet blive gennemført på nationalt plan, selv om de har et regionalt integrationsformål. Endvidere skal vanskelighederne med gennemførelsen af de støttede aktiviteter løses bedre.

Donormatricen for SADC-regionen virker også velafbalanceret. Da der desuden er gode forbindelser mellem EU-interventionerne og de regionale udviklingsrammer og SADC-institutionerne, giver dette yderligere en god prognose for koordinering med andre donorer.

Forud for udarbejdelsen af RSP/RIP fandt der høringer sted mellem Europa-Kommissionen og SADC-sekretariatet, repræsentanter fra SADC-medlemsstaternes nationale myndigheder og de regionale ikkestatslige aktører med henblik på at koordinere RSP med landestrategidokumenterne (CSP) for landene i regionen. Der er dog ikke angivet noget om de nationale og regionale parlamentariske organers deltagelse i disse høringer.

Anbefalinger

1. Støtteområderne i RSP/RIP afspejler udmærket udviklingen i SADC-regionen med hensyn til økonomisk regional integration og politisk samarbejde. De planlagte foranstaltninger vil også lette gennemførelsen af den kommende fulde økonomiske partnerskabsaftale mellem SADC og EU. Lande i regionen, der er med i en anden ØPA-konstellation, bør ikke desto mindre forsikres om, at de på lige fod vil nyde godt af RSP.
2. Der bør etableres bedre og mere direkte forbindelser mellem RSP-foranstaltningerne og fattigdomsbekæmpelsen. Hiv/aids, vandforsyningssikkerhed og udvikling af menneskelige ressourcer, særlig uddannelse — som er nogle af de underliggende årsager til fattigdom i SADC-landene — bør ikke kun bekæmpes på nationalt plan, men også på regionalt plan. Derfor skal disse spørgsmål behandles mere udførligt i RSP/RIP for SADC.
3. Den samlede finansiering af programmet bør øges, så der sikres tilstrækkelig finansiering af foranstaltningerne på de ovennævnte områder.
4. SADC-landenes nationale parlamenter, SADC's Parlamentariske Forum og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU bør inddrages mere i programmering, gennemførelse, overvågning og evaluering af det regionale strategidokument for SADC.

Konklusioner om det regionale strategidokument (RSF) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Centralafrika

1. Regional baggrund

a) Regional Integration

Den regionale integration i Centralafrika bærer præg af, at regionen stadig ikke er klart defineret, og af, at to regionale organisationer med delvis samme mål og forskellig sammensætning overlapper hinanden. Det Centralafrikanske Økonomiske og Monetære Fællesskab (CEMAC) ⁽¹⁾ har fungeret siden 1999, mens Det Økonomiske Fællesskab af Centralafrikanske Stater (CEEAC) ⁽²⁾ har eksisteret siden 1983. Førstnævnte er fortrinsvis koncentreret om møntunionen, eftersom medlemsstaterne har samme møntfod, CFA. CEMAC sigter altså hovedsagelig mod at opbygge et fælles marked, hvorimod CEEAC har opnået flest resultater inden for politisk integration, især fred og stabilitet. Imidlertid er de regionale organisationers institutionelle svaghed fortsat et problem, og det samme gælder medlemsstaternes gennemførelse af organisationernes beslutninger.

Den Demokratiske Republik Congo hører også med i Det Økonomiske Fællesskab for Landene omkring de Store Søer (CEPGL).

I forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler og i det regionale vejledende program omfatter regionen CEMAC-landene plus Den Demokratiske Republik Congo og São Tomé og Príncipe.

a) Andre regionale udfordringer

Regionen er markeret af øjeblikkelig eller nylig ustabilitet i en række lande (Tchad, Den Centralafrikanske Republik, Den Demokratiske Republik Congo). To lande (Tchad og Den Centralafrikanske Republik) er indlandsstater, der er få netsammenkoblinger mellem de centralafrikanske stater, og regionens befolkninger lider under dyb fattigdom. Men Centralafrika mangler ikke stærke sider. Således er alle disse lande kendetegnet ved store naturrigdomme, herunder et stort skov- og landbrugspotentiale. For at overvinde det »overflodparadoks« at naturrigdom ikke er ensbetydende med udvikling, må de centralafrikanske stater sikre en bedre udnyttelse og fordeling af rigdommene. Demokrati og god forvaltning er også en stor udfordring for disse stater.

2. Løsninger foreslået i det regionale strategidokument/det regionale vejledende program

I det regionale vejledende program afsættes 165 mio. euro, heraf 15 mio. til CEPGL, til følgende målsektorer:

- Målsektor 1 — økonomisk og handelsmæssig integration og ledsagelse af ØPA (97 mio. euro, dvs. 65 %) — skal støtte de regionale organisationers bestræbelser på at oprette et fælles marked, forbedre sammenkoblingen af vejnet, telekommunikationsnet og elektricitetsnet m.v. og udvikle en regional landbrugs- og fødevarer sikkerhedspolitik.
- Målsektor 2 — forvaltning af vedvarende naturressourcer (30 mio. euro, dvs. 20 %) — skal bidrage til at fremme god forvaltning af skovbrugssektoren, fredede områder og fiskeressourcerne.
- Målsektor 3 — politisk integration (15 mio. euro, dvs. 10 %) — skal styrke regionens kapacitet inden for forebyggelse, forvaltning og løsning af konflikter, også gennem styrkelse af civilsamfundet.
- Andre områder — institutionel støtte og fremme af teknisk samarbejde (8 mio. euro, dvs. 5 %) — skal bl.a. styrke samordningen mellem CEMAC og CEEAC.

⁽¹⁾ Bestående af Cameroun, Congo, Gabon, Ækvatorialguinea, Den Centralafrikanske Republik og Tchad.

⁽²⁾ Bestående af Angola, Burundi, Cameroun, Den Centralafrikanske Republik, Congo, Gabon, Ækvatorialguinea, Tchad, Demokratiske Republik Congo og São Tomé og Príncipe.

3. Analyse af det regionale strategidokument/det vejledende regionale program vedrørende Centralafrika

Det regionale strategidokument/det vejledende regionale program 2008-2013 er offentliggjort meget forsinket, hvilket skaber problemer, navnlig for den europæiske strategis gennemførelse i regionen. Ifølge Europa-Kommissionen skyldes forsinkelserne vanskeligheder i forbindelse med de samtidige høringer af begge berørte regionale organisationer. De kunne først blive enige i februar 2009 om deres respektive roller og ressourcedelingen. Dog er der tre projekter under udarbejdelse, nemlig om fred og sikkerhed, naturressourcer og regional integration. Andre projekter løber fortsat under den niende EUF. På grund af den forsinkede udarbejdelse af det regionale strategidokument/vejledende program er midtvejsevalueringen ligeledes udsat et år. Den Blandede Parlamentariske Forsamling understreger, at der bør gøres en større indsats for at fremme af koordineringen af de to regionale organisationer og intensivere det fælles regionale integrationsprojekt, hvilket også vil bidrage til at undgå disse programmeringsforsinkelser, som ikke virker befordrende på hjælpens forudsigelighed og effektivitet, men bl.a. skaber problemer med udbetaling af EUF-midler i Centralafrika.

Desuden fremgår det, at talrige programmer i den første målsektor tager sigte på at forbedre standarderne (bl.a. på handels-, sundheds-, tjenesteydelses-, investeringsområdet) i stedet for at gennemføre konkrete projekter. Men selv om det er vigtigt at harmonisere og modernisere standarderne, vil reelle, regionale samspil snarere skabes gennem produktion og udveksling end gennem standarder.

Forhandlingerne om en regional økonomisk partnerskabsaftale i Centralafrika befinder sig i øjeblikket i et dødvande. Imidlertid drejer den væsentligste del af strategien i det regionale strategidokument sig om ledsagelsen af de økonomiske partnerskabsaftaler. Kommissionen mener, at forbindelsen mellem den økonomiske partnerskabsaftale og det regionale vejledende program er blevet drøftet under udarbejdelsen af det regionale strategidokument ud fra den antagelse, at der ville komme en aftale i stand, og at det regionale vejledende program ville være fleksibelt. Det er ikke desto mindre vigtigt, at der tilrettelægges nogle mekanismer fra starten, som kan sikre effektiv ledsagelse af regionen, hvis den vælger at indgå en økonomisk partnerskabsaftale. Navnlig skal de specifikke aspekter, som bør prioriteres, identificeres bedre. Samtidig må det ikke gå ud over regionen, hvis forhandlingsprocessen står i stampe eller det besluttet ikke at videreføre forhandlingerne om den økonomiske samarbejdsaftale hverken finansielt, dvs. bevilling af EUF-midler til handelsstøtte, eller med hensyn til gennemførelse af programmerne, som skal hænge sammen med virkeligheden i regionen.

Millenniumudviklingsmålene nævnes så godt som aldrig i det regionale strategidokument, og det er uacceptabelt, eftersom EUF er EU's vigtigste instrument for støtte til AVS-landene og bør prioritere millenniumudviklingsmålenes virkeliggørelse. Det første aktionsområde er handelsområdet, men på intet tidspunkt overvejes konsekvenserne for beskæftigelsen og fattigdommen. Det er imidlertid vigtigt — og de økonomiske partnerskabsaftalers erklærede målsætning — at gøre handel til et redskab for udvikling. Der skal programmeres mere konkrete tiltag, som har direkte indflydelse på millenniumudviklingsmålenes gennemførelse, bl.a. på sundheds- eller uddannelsesområdet, i overensstemmelse med instrumentet for udviklings-samarbejde og det politiske tilsagn om at anvende 20 % af ressourcerne til sundhed og grunduddannelse. Selv på handelsområdet har følgerne for befolkningen stor betydning, navnlig med hensyn til beskæftigelse, fordi befolkningerne skal gøres til medspillere i den igangværende regionale integrationsproces og måle fordelene ved de politikker, som EU og Centralafrika gennemfører i fællesskab. Ifølge Kommissionen er den regionale strategis endelige mål at mindske fattigdom (millenniummål 1). Kommissionen påpeger, at der vil blive udarbejdet mere konkrete programmer, f.eks. til fremme af beskæftigelsen, selv om dette tema ikke omtales direkte i det regionale vejledende program. Det er imidlertid beklageligt, at det ikke allerede er tilfældet, især fordi de nationale vejledende programmer ikke giver mulighed for at udfylde de foreliggende huller i det regionale vejledende program med hensyn til støtte til virkeliggørelsen af millenniumudviklingsmålene.

Et betydningsfuldt tema, som fortjente at blive fremhævet stærkere i dokumentet, er landbruget i tilknytning til fødevareroverflod (eftersom millenniummål 1 er bekæmpelse af fattigdom og sult). Det er direkte bindeled mellem handel (som tilskynder til at forbedre og diversificere landbrugsproduktionen, skabe merværdi og afvikle eksportorienteret monokultur), udvikling (der forbedrer selvforsyningsgraden og folkesundheden og skaber job) og miljøbeskyttelse (som ansporer til nye, mere vandbesparende dyrkningsteknikker, til at beskytte jordbunden osv.) Landbruget er i øvrigt et af de grundlæggende mål, som fremhæves i det fælles dokument om retningslinjerne, der er et væsentligt dokument, eftersom det virkelig viser en strategisk akse udarbejdet af EU og de centralafrikanske lande i fællesskab. Landbruget bør altså støttes mere direkte på regionalt plan, men det omtales kun kort i den første målsektor (støtte til udvikling af en regionalpolitik uden nærmere angivelse). Kommissionen anerkender for øvrigt behovet for at styrke denne målsektor for støtten, både hvad angår harmonisering af politikkerne og diversificering og forædling af produkterne.

Henstillinger

En styrkelse af den regionale integration er afgjort en velbegrunderet prioritet, navnlig for regionens indlandsstater. Alligevel bør der udvises stor forsigtighed for at undgå, at forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler modarbejder målsætningen om regional integration.

Det er ganske vist interessant, at forvaltningen af naturressourcerne — med betoning af bæredygtig forvaltning af ressourcerne — er en af målsektorerne, men det må samtidig bemærkes, at som helhed betragtet er forbindelsen med bekæmpelse af fattigdom yderst indirekte. Virkeliggørelsen af millenniumudviklingsmålene burde være central i det regionale strategidokument, og derfor burde landbruget også have haft en mere fremtrædende plads.

Derudover er regionen særlig hårdt ramt af den globale økonomiske krise, fordi den eksporterer råvarer og efterspørgsel på verdensmarkedet er faldet. Det viser, hvis der er behov for bevis, hvor nødvendigt det er at udbygge råvareforædlingskapaciteten og diversificeringen i disse økonomier, som ofte er afhængige af én enkelt rigdom. Men trods den forsinkede godkendelse af det regionale strategidokument lader det til, at der ikke er taget højde for dette grundlæggende forhold. Det regionale strategidokument burde altså redegøre for en klar ledsagestrategi for handelen i regionens lande til fremme af jobskabelse og udvikling.

Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Vestafrika

1. Regional baggrund

Dette dokument, som blev undertegnet af Kommissionen (10. EUF) på den ene side og Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS) og Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Union (WAEMU) på den anden side, blev udarbejdet på grundlag af et regionalt dokument.

Vestafrika er præget af en række forskelle. Den økonomiske og politiske udvikling er meget forskellig i de 15 lande (plus Mauretanien), som dette område omfatter. De fleste lande tilhører de »mindst udviklede lande« (LDC), undtagen Kap Verde, Côte d'Ivoire, Ghana og Nigeria (sidstnævnte er en vigtig olieproducent). Med hensyn til politisk stabilitet og demokrati er forskellene mellem Ghana og Mali også slående, og ikke mindst forskellen mellem Guinea og Guinea-Bissau. Situationen er ved at blive bedre i Côte d'Ivoire, selv om den ikke er fuldstændig stabiliseret. Liberia og Sierra Leone er stadigvæk i en postkonfliktfase. Generelt kan ni af de 15 ECOWAS-lande betragtes som lande i en skrøbelig situation.

Vestafrika er imidlertid et af de bedst »integrerede« områder i AVS-regionen med regionale institutioner, som også har et væsentligt politisk aspekt. ECOWAS er ikke kun optaget af økonomisk integration, men spiller også en rolle med hensyn til at fremme god regeringsførelse, forebygge og løse konflikter og bevare freden. Dets strukturer er naturligvis stadig svage, og integrationen er endnu ikke så gennemgribende som ønsket. Det er imidlertid i Vestafrika, at handelen er mest massiv sammenlignet med andre regionale AVS-integrationer. Endvidere har landene i Det Afrikanske Finansielle Fællesskab (AFC) oprettet en told- og monetær union, WAEMU.

Den væsentligste hindring for udviklingen af området er dets økonomiske struktur. Hovedparten af landene eksporterer ikkeforarbejdede råvarer, særlig landbrugsprodukter. Man bør derfor med udviklingsbistanden tilskynde til oprettelse af industrielle strukturer, men navnlig hjælpe disse lande med at overholde eksportmarkedernes sanitære og fytosanitære foranstaltninger (primært EU).

2. Løsninger foreslået i det regionale strategidokument/det regionale vejledende program

I det regionale vejledende program, der hører til det regionale strategidokument, afsættes et budget på 597 mio. euro i følgende koncentrationssektorer:

Koncentrationssektor I: Styrkelse af den regionale integration, forbedring af konkurrenceevnen og ØPA'en	70 % af budgettet (418 mio. euro)
Koncentrationssektor II: Konsolidering af god regeringsførelse og regional stabilitet	20 % af budgettet (119 mio. euro)
Andre programmer	10 % af budgettet (60 mio. euro)

Blandt de »yderligere« sektorer bør EU arbejde på i højere grad at inddrage det civile samfund, som ikke er tilstrækkeligt repræsenteret på regionalt plan.

Det regionale strategidokument og det tilhørende regionale vejledende program skal underkastes en midtvejsrevision i 2010.

Analyse af det regionale strategidokument/det vejledende regionale program vedrørende Vestafrika

Fødevarer sikkerhed er et af de prioriterede områder i strategien. Dette er af central betydning i et område, der producerer og eksporterer landbrugsråvarer, men importerer forarbejdede produkter. Endvidere har landbrugsproduktionen i de sidste 30 år ikke udviklet sig lige så meget som den demografiske vækst, hvilket gør den lokale befolknings fødevarer sikkerhed mere følsom. Støtten fra det vejledende regionale program (særlig fra WAEMU) til den regionale strategi for fødevareproduktion og afhjælpning af sult er ikke særlig klar. Fødevarer sikkerhed er for Kommissionen et af de fem prioriterede områder i det vejledende regionale program, men samarbejdet med de regionale organisationer skal stadig udarbejdes endeligt i en køreplan. EU bør på samme måde støtte et af programmerne under ECOWAS' landbrugspolitik.

I det regionale strategidokument understreges med rette svaghederne i områdets infrastrukturer, især transportinfrastrukturen, og gør opmærksom på, at dette er en hindring for regional handel og derfor for udvikling. Endnu engang er der ikke en klar løsning i det vejledende regionale program, selv om Kommissionen sørger for, at udviklingsprogrammet under den økonomiske partnerskabsaftale (EPADP) vil være en hensigtsmæssig ramme til kanalisering af bistanden fra de forskellige donorer, navnlig til infrastruktur.

Den første koncentrationssektor vedrører den økonomiske partnerskabsaftale, som endnu ikke er undertegnet. Der er også udestående spørgsmål vedrørende finansieringen af ØPA'en vedrørende Regionalfonden og anvendelse af midler relateret til ØPA'ens udviklingsdel, indtil den er blevet undertegnet.

Dokumentet indeholder ikke nærmere oplysninger om de mulige foranstaltninger vedrørende indvandring eller EU's fiskeripolitik og fiskeriaftalernes effektivitet.

Henstillinger

Den Blandede Parlamentariske Forsamling ønsker at få at vide, hvilke dokumenter eller grundlæggende statistikker Kommissionen anvendte til at indlede drøftelserne med regionen.

Den Blandede Parlamentariske Forsamling understreger landbrugets vigtige rolle og gør opmærksom på behovet for i højere grad at inddrage de regionale landmænds fagforeninger. Den understreger også, at det er nødvendigt at udarbejde planer på regionalt plan for at bekæmpe tørke og ørkengræsshopper med henblik på at øge den regionale fødevarer sikkerhed.

Et af målene med det regionale strategidokument/det vejledende regionale program bør være at skabe subregionale markeder, da landene i området ikke eksporterer til nabolandene, hvilket medfører, at handelsmulighederne ikke udnyttes fuldt ud. Det er derfor absolut nødvendigt at åbne landene og integrere markederne. Problemet med lokal bearbejdning af produkter bør også tages op, da landene i området på nuværende tidspunkt eksporterer råvarer og importerer færdigvarer. Dette aspekt mangler i det vejledende regionale program. Endvidere lægges der i det vejledende regionale program også for lidt vægt på udviklingen af de regionale infrastrukturer.

Selv om det endelige mål med samarbejdet er bekæmpelse af fattigdommen, er der en alt for svag forbindelse mellem det vejledende regionale program og millenniumudviklingsmålene. En tydeligere sammenkobling af de nationale strategier og den regionale strategi ville bestemt muliggøre en forbedring.

Den Blandede Parlamentariske Forsamling insisterer på, at PAPED skal finansieres af supplerende midler og ikke af EUF. Endelig understreger Den Blandede Parlamentariske Forsamling også, at ECOWAS-Parlamentet bør inddrages i overvågningen af den regionale strategi.

Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Stillehavslandene

Regional integration i Stillehavsområdet

Stillehavsområdet omfatter 15 små øer, der er fordelt over et havområde på størrelse med Afrika. Som region har det enestående karakteristika, som man ikke finder andre steder i verden: en lille befolkning (9,55 mio., den samme som i Belgien), et areal på kun 560 000 km², fordelt på 29 mio. km² og en meget stor spredningsgrad. 80 % af arealet står Papua Ny Guinea for, og mange af de mindre østater har samme areal som små byer i Europa. Den regionale integration er derfor fyldt med udfordringer.

Samlet set er AVS-landene i Stillehavsområdet forskellige, hvad angår økonomisk udvikling og naturressourcer, men de har mange menneskelige og kulturelle fælles særlige kendetegn, herunder sport, og særlig rugbyforbundet. Mange af landene deler de samme havressourcer, som f.eks. fiskeri og turismepotentiale, men de er også udsat for stigende vandstande i havene, hvilket påvirker kystområderne. Den regionale handel skal udvikles på grund af utilstrækkelig transportinfrastruktur og afstandene. Hvad angår økonomiske og sociale aspekter, er de fleste Stillehavslande meget afhængige af deres større naboer Australien og New Zealand.

Det er i denne sammenhæng, at det regionale samarbejde foregår, med det overordnede Forum af Stillehavsøer (PIF), i hvilket 15 lande plus Australien og New Zealand mødes en gang om året. PIF's sekretariat, som også har forsedet i Rådet af Regionale Organisationer i Stillehavet (10 andre regionale mellemstatslige organisationer), gennemfører det regionale vejledende program på vegne af AVS-staterne i Stillehavsområdet. PIF tog også initiativ til udarbejdelsen af Stillehavsplanen (2006-2015), der fastsætter det regionale samarbejde og den regionale integration som:

- Oprettelse af dialoger eller processer mellem regeringerne.
- Sammenlægning af nationale tjenester (såsom told, sundhed, uddannelse og sport) på regionalt plan.
- Reducering af markedshindringer.

Stillehavsplanen indeholder initiativer til fremme af udviklingen i regionen centreret omkring de fire søjler økonomisk vækst, bæredygtig udvikling, god regeringsførelse og sikkerhed. Generelt er der sket en række fremskridt inden for luftfarten og maritime tjenester, sikkerhed og telekommunikationsinfrastruktur, men forskellene mellem økonomierne i AVS-landene i Stillehavsområdet har gjort det vanskeligt at gennemføre handelsaftaler og at etablere en god økonomisk infrastruktur. Der er stadig mange udfordringer.

Hvad angår EU, vedtog det den første EU-strategi for Stillehavsområdet i 2006, som skal supplere Stillehavsplanen og bidrage til at styrke den politiske dialog ved at lægge større vægt på regionalt samarbejde og forbedre bistandseffektiviteten. Denne strategi understøtter vilkårene i de nuværende regionale strategidokumenter og vejledende programmer (RSP/RIP).

Oversigt over RSP/RIP for Stillehavslandene

I den første RSP/RIP for Stillehavsområdet for 2002-2007 blev der afsat 29 mio. euro (forhøjet til 39 mio. under midtvejsrevisionen af RSP) fordelt som følger:

- Regional integration og handel: 9 mio. euro
- Udvikling af menneskelige ressourcer: 8 mio. euro
- Fiskeri: 5 mio. euro
- Uden for fokussektorerne (eksisterende projekter/teknisk bistand): 7 mio. euro

Den nuværende RSP/RIP for den 10. EUF er meget mere ambitiøse, idet der er afsat 95 mio. euro for 2008-2013 fordelt som følger:

- Fokussektor 1 (regional økonomisk integration): 45 mio. euro
- Fokussektor 2 (bæredygtig forvaltning af Natural Ressourcer og Miljøet): 40 mio. euro
- Uden for fokussektorerne (ikkestatslige aktører, teknisk samarbejde etc.): 10 mio. euro

De første to søjler i Stillehavsplanen får derfor 90 % af finansieringen. De andre to søjler, god regeringsførelse og sikkerhed, får støtte fra den strukturerede dialog EU-AVS-landene i Stillehavsområdet og mekanismer såsom stabilitetsinstrumentet.

Analyse af RSP/RIP for Stillehavslandene

RSP/RIP-fokusområderne er klare prioriteter, som regionen selv har fastsat, og de afspejler regionens væsentlige behov, der skal udvikles yderligere på en bæredygtig måde. Begge fokusområder er en fortsættelse af de fremskridt, der er opnået gennem de første vejledende programmer på de vigtige områder økonomisk integration og støtte til fiskerisektoren, selv om udvikling af menneskelige ressourcer ikke længere er et særskilt fokusområde.

Fokusområde 1 er fordelt på fire primære interventionsområder:

- Økonomisk integration og handel (ØPA'en og andre regionale handelsaftaler)
- Støtte til den private sektor (mekanismer i den private sektor, nøglesektorer, som f.eks. turisme og fiskeri og fremme af iværksætterkultur)
- Mekanismer til økonomisk vækst (fair handel, konkurrence, forbrugerbeskyttelse, told og internationale standarder)
- Menneskelige ressourcer (integrerede uddannelsesprogrammer og adgang til teknisk og faglig uddannelse).

Mange af disse sektorer fokuserer på gennemførelsen af ØPA'en, selv om kun Fiji og Papua Ny Guinea hidtil har underskrevet den.

Fokusområde 2 omfatter følgende interventionsområder:

- Klimaforandringer og begrænsning af katastroferisikoen
- Bæredygtig forvaltning af de marine ressourcer (herunder fiskeri)
- Bæredygtig forvaltning af landressourcerne
- Økosystemer og biodiversitet
- Affald og forurening
- Miljøovervågning og informationsstyring

Disse områder er en konstruktiv udvidelse af anvendelsesområdet for de regionale vejledende programmer og afspejler til fulde behovene hos AVS-landene i Stillehavsområdet samt de bæredygtige udviklingsprioriteter.

Endelig yder de øvrige områder teknisk støtte til Forummet af Stillehavsøer som regional anvisningsberettiget (3 mio. euro) og 4 mio. euro til ikkestatslige aktørers aktiviteter. Udviklingsniveauet i sektoren med ikkestatslige aktører i Stillehavsområdet er meget forskelligt, og der er et klart behov for bistand til kapacitetsopbygning på dette område.

Henstillinger

Generelt glæder Den Blandede Parlamentariske Forsamling sig over RSP/RIP under den 10. EUF som et positivt bidrag til den økonomiske og sociale udvikling i AVS-landene i Stillehavsområdet. Den drager følgende konklusioner til behandling under midtvejsrevisionen:

1. Da ØPA'en for Stillehavsområdet hidtil kun er blevet underskrevet af Papua Ny Guinea og Fiji, sætter den spørgsmålstegn ved prioriteringen i fokusområde 1 for det regionale vejledende program om gennemførelsen af ØPA'en, da mange lande i området endnu ikke deltager heri. Der er behov for en klar analyse af virkningen af denne forsinkelse med hensyn til, hvordan ressourcerne under fokusområde 1 anvendes.
2. Selv om det regionale vejledende program indeholder positive foranstaltninger, som skal fremme uddannelsen i området, er et af hovedproblemerne, at den faglærte arbejdskraft udvander til USA, Australien og New Zealand. Selv om deres pengeoverførsler er vigtige, er denne arbejdskraft uddannet med høje udgifter for de lokale økonomier. Der skal i fokusområde 1 i det regionale vejledende program lægges større vægt på ikke blot at tilvejebringe disse kvalifikationer, men også at sikre, at AVS-landene i Stillehavsområdet selv får gavn af deres egen faglærte arbejdskraft. Det samme gælder for sportsfolk fra Stillehavsøerne, som rekrutteres af klubber i Australien og New Zealand og derefter får statsborgerskab i disse lande, således at de kan spille i nationale kampe for landet, hvilket har en negativ national indvirkning på f.eks. Fiji, Samoa og Tonga med hensyn til rugby.
3. Den Blandede Parlamentariske Forsamling glæder sig også over, at udviklingen af fiskerisektoren understreges, men opfordrer til at lægge større vægt på problemet med ulovligt fiskeri, som i høj grad har haft en skadelig virkning på fiskebestandene og lokale fiskeres indkomstgrundlag. Ulovligt fiskeri foregår med fartøjer fra lande uden for Stillehavsområdet, som ikke tager særlig meget hensyn til eller overholder internationale bestemmelser for eksklusive zoner eller bestande. Akvakultur bør fremmes i de lokale samfund i Stillehavsområdet for at sikre fødevarerikkerhed og eksport af fiskeriprodukter.

4. Den Blandede Parlamentariske Forsamling er bekymret over den utilstrækkelige parlamentariske høring under udarbejdelse af RSP/RIP og håber at kunne fremskynde denne proces gennem dens styrkede kontrollerende rolle i forhold til landestrategidokumenterne og de regionale strategidokumenter. Ikke blot er der behov for øget høring af de nationale AVS-parlamenter i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af det regionale vejledende program, men også for kapacitetsopbygning af parlamentsmedlemmer og deres personale på dette område.
 5. Den Blandede Parlamentariske Forsamling glæder sig over den vægt, der uden for fokusområderne lægges på ikkestatslige aktører, men er bekymret over, hvilke modtagere der vil nyde godt af finansieringen, og håber, at de pågældendes akkreditiver og omdømme vil blive omhyggeligt kontrolleret. Den opfordrer også til at inddrage ngo'er mere i høringsproceduren for RSP/RIP.
 6. Den Blandede Parlamentariske Forsamling hilser velkommen, at der lægges vægt på klimaforandringerne og deres virkning på små østater samt på den finansiering, der skal medvirke til at beskytte mod dette voksende problem. Det er imidlertid vigtigt, at finansieringen ikke bliver anvendt til at støtte den stigende lobby, som hænger det generelle ansvar for klimaforandringerne op på de industrialiserede lande og deres aktiviteter. Der er en markant forskel på at bekæmpe klimaforandringer og anvende dem til politiske formål.
 7. Transportinfrastrukturen skal have højeste prioritet i alle regionale udviklingsaktiviteter i Stillehavsområdet, da afstandene mellem medlemsstaterne og indenlandsk samt dårlig infrastruktur hindrer ethvert fremskridt hen imod regional handel eller udviklingen af turisme og andre sektorer, som kunne være til øget gavn for den lokale befolkning.
-

<i>Bilag I</i> — Alfabetisk fortegnelse over medlemmerne af den blandede parlamentariske forsamling ..	10
<i>Bilag II</i> — Tilstedeværelsesliste, samlingen den 29. marts-1. april på Tenerife (Spanien)	15
<i>Bilag III</i> — Bilag til mødet mandag den 29. marts 2010	19
<i>Bilag IV</i> — Vedtagne beslutninger	20
— Beslutning om klimaforandringernes økonomiske og finansielle indvirkning på AVS-staterne	20
— Beslutning om den globale krises sociale følger	25
— Beslutning om genopbygning og rehabilitering efter katastrofen i Haiti og forbindelsen mellem fattigdom og naturkatastrofer	31
— Beslutning om støtte til konsolidering af freden i det sydlige Sudan.	34
— Erklæring — Bananaftalen mellem EU og Latinamerika og dens virkning på bananproducenterne i EU og i AVS-staterne	38
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Vestindien	41
— Konklusioner om det regionale strategidokument og det regionale vejledende program under den 10. EUF — Østafrika, det sydlige Afrika og Det Indiske Ocean	45
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — SADC	48
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSF) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Centralafrika	51
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Vestafrika	53
— Konklusioner om det regionale strategidokument (RSP) og det regionale vejledende program (RIP) under den 10. EUF — Stillehavslandene	55

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnenter på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA